10037

10037

Materiały do działalności publicznej i politycznej

Władysława Łozińskiego.

Mowa przedwyborcza

[1883]

 1

Muszę się przyznać na samym wstępie, że nie bez wahania i tylko po pewnej walce z samym sobą ośmieliłem się stanąć przed Wami, Szanowni Panowie. Czuję też całą trudność mego położenia. Staję przed Wami człowiek, którego po raz pierwszy widzicie, który w kraju mało a w mieście tem jeszcze mniej jest znany, z którego nazwiskiem znaczna zapewne część wyborców tutejszych po raz pierwszy się spotyka. Ubiegam się zatem o mandat poselski po mężu, który w naukowem swem stanowisku, w głębokiej swej wiedzy fachowej, posiadał już zupełną kwalifikacyę i znakomity tytuł do Waszego zaufania. Jakoż nie byłbym się może zdecydował na krok, który dziś czynię, gdyby nie życzliwa zachęta kilku znakomitych obywateli, zajmujących bardzo poważne w kraju stanowisko, których rada czy opinia mają dla mnie poniekąd moc zobowiązania. Zachęta była tem silniejsza, że zbiegała się z mojem własnem, pewnie godziwem pragnieniem, z pragnieniem służenia krajowi według sił moich skromnych. Powiedziałem sobie: skoro się nadarza ku temu sposobność, korzystać ci z niej wolno, nawet powinieneś.

2

Jako od tak mało znanego Wam Kandydata macie Panowie tem więcej prawa domagać się programu. Sądzę atoli, że przy ubieganiu się o mandat poselski do Rady Państwa, dziś na schyłku parlamentarnego peryodu, występować z osobnym programem politycznym nie byłoby rzeczą właściwą, że byłoby to zarazem i za późno i za wcześnie. Akcya naszej delegacyi w parlamencie centralnym, a wobec zupełnej solidarności delegacyi z krajem, znaczy to tyle, co akcya kraju całego — akcya ta ma już program pełny, gotowy, a stawić obok niego lub nawet przeciw niemu program inny, odrębny byłoby zbyt wielką śmiałością, choćby się miało program własny rzekomo lepszy i choćby się święcie wierzyło w jego zbawienność. Kandydat Wasz może tylko wypowiedzieć, jak mu się ten program przedstawia, może tylko oświadczyć, że z całego serca go akceptuje i że według sił swoich przyczyniać się ~~będzie~~ chce i będzie do jego spełnienia.

Mili Panowie! Mimo wszelkich pozorów, zdaniem mojem, stronnictw stanowczych, jasno zarysowanych, chyba w kraju naszym jeszcze niema. Mamy całą nomenklaturę zapożyczoną z zagranicy, ale stronnictw w ścisłem znaczeniu tego słowa, zwłaszcza w takiej

Mistkiczewski, w jakiej one gdzieindziej istnieją, dotąd jeszcze nie mamy i może mieć nie możemy dotąd. Mamy tyle jeszcze rzeczy do zrobienia, których wszyscy bez wyjątku chcemy, mamy tyle celów do osiągnięcia, na które wszyscy bez wyjątku się zgadzamy, z drugiej zaś strony miara środków naszych ku temu, tak jest jeszcze ograniczona, że różnić czy to w celach czy w środkach, kto nie czy nadeszła już pora. Ani segregacya interesów, ani wybrat w ppj: mowanie ideałów społecznych i narodowych nie postąpiły u nas jeszcze tak daleko, aby usprawiedliwiały wyraźny, sta: nowczy podział na stronnictwa. Mojem zdaniem, pierwej osiągnięta być musi pewna suma politycznego i społecznego rozwoju, nim stronnictwa w ściślejszem tego słowa znaczeniu, nabiorą pełnej racyi bytu — a zaprawdę nie wiem, czy sumę takią już osiągnęliśmy.

Ale w kraju, u siebie, w domu, różnić się przecież mo: żemy i różnimy się może istotnie — chociaż Bogiem a prawdą konfiguracya t. z. stronnictw w obecnym sejmie krajowym, którego mam zaszczyt być członkiem, zdaje się dowodzić tylko, że w gruncie rzeczy trudniej nam o nowe hasła dla stronnictw, niż o stronnictwa do

poseł, gdyby takie hasła, sprzeczne z sobą lub wykluczające się nawzajem, istniały rzeczywiście.

W Radzie Państwa rzecz ma się inaczej. Tu już wystąpić musimy jedną zwartą falangą i to nietylko ze względów na taktykę parlamentarną, która tego nieodzownie wymaga, ale z wyższych także względów, bo tam już mamy do czynienia że tak powiem, z syntezą polityki krajowej. Tam chyba jeszcze w Kole zdania się różnić mogą, aby ~~i~~ w końcu ~~przyjść~~ znaleźć wyrównanie już w samym warunku solidarności – tam wszyscy mamy wspólny program, a programem tym jest program kraju, są jego wielkie interesa publiczne.

Wielką to powinno być dla nas otuchą, że do pierwszorzędnych interesów takich zaliczyć możemy także interes, polegający na utrzymaniu tego, co już zdobyliśmy, co już mamy. ~~Do~~ Bo to dowód, Panowie, że już coś zdobyliśmy, że już coś mamy. Do niedawna jeszcze, Panowie, powiadano o nas Polakach nie bez słuszności, że królestwo nasze nie z tego jest świata. Do niedawna mieliśmy tylko jedno <u>Habet</u> – a w rubryce tej zapisane były same wspomnienia i nadzieje, same

tęsknoty i marzenia. Było to wielkie Habet dziejów naszych, wielka spuścizna naszych tradycyj narodowych i cywilizacyjnych, nasz wybitny indywidualizm historyczny, świętość naszych praw, niezłomność naszych aspiracyj. Siła odporu była jedyną naszą siłą, twórczość narodowego geniusza jedyną manifestacyą nazewnątrz, samo istnienie mimo wszelkich wrogich wpływów, wbrew wszelkim zamachom przemocy i ucisku jedynem stwierdzeniem naszej żywotności. Dziś rzeczy się zmieniły. W państwie, do którego należymy, stanowimy dziś siłę dodatnią, siłę czynną. Odsądzeni tak długo od wszelkich przymiotów i warunków potrzebnych do dodatniej politycznej akcyi, odsądzeni od tego, co Niemcy nazywają Regierungsfähigkeit, a ~~we~~ ogółem ~~[illegible]~~ jak mówią „temperamentem władzy i rządu”, obwiniani za żywioł ujemny, niesforny a nawet anarchiczny — dzięki mądrej i cierpliwej polityce lat ostatnich zadaliśmy kłam oszczerstwu, rozbroiliśmy uprzedzenia, zajęliśmy stanowisko poważne, zbliżamy się do miary wpływu i znaczenia, jakie się słusznie należy krajowi naszemu w monarchii.

Panowie! Stanowiska tego strzedz musimy troskliwie, bo trudno bardzo było je zdobyć, ale stracić je o wiele

łatwiej. Lekceważyć go nie możemy. Któż nie widzi, ile w tem moralnej i politycznej korzyści nie dla nas samych Pomorze, ale dla Polski całej, dla wszystkiej braci naszej, żyjącej śród innych, gorszych stosunków – że Polacy, że ci „niepoprawni marzyciele i wieczni protestanci" umieją być dodatnim i silnym czynnikiem w życiu i pracach państwa, które uszanowało ich prawa polityczne i narodowe? Nie należę do ludzi, którzy stanowisko takie lekce sobie ważą, ale nie należę i do tych, którzy je przeceniają, bo polityka, ~~oparta na to~~ któraby przecenianie takie służyć miało za podstawę, nie byłaby polityką roztropną, nie byłaby polityką bezpieczną.

Ale stanowisko nasze dzisiejsze nie miałoby trwałości i byłoby ~~g~~ tylko gorzką w swoich następstwach illuzyą, gdyby było przypadkowe, gdyby było tylko wytworem chwilowej konfiguracyi stosunków, tylko rezultatem przemijającej dynamiki stronnictw, zgoła gdyby rzeczą, jego nie będąca w nas samych ale, to za nami. Czujemy to wszyscy, że aby nie było tylko epizodem w historyi ~~..~~ naszych stosunków do monarchii, musi się oprzeć na rzeczywistej sile kraju, na jego sile narodowo-społecznej, politycznej i ekonomicznej.

Nie łudzę się pewnie, Panowie, jeżeli powiem, że siła nasza narodowo-społeczna w ostatnich kilkudziesięciu latach wzrosła i rozwinęła się tak dalece, że już sama przez się zapewnia nam poważne stanowisko. Nie trzeba być optymistą, aby utrzymywać, że kraj nasz żyje, co tym względem więcej stoi, niż kiedykolwiek. Poczucie narodowe nietylko spotężniało, ale rozszerzyło się na całe społeczeństwo, objęło warstwy, które przedtem nie miały patryotycznej świadomości, przeniosło się na masy. Epigonowie niepodległości, skazani przed stu laty na zagładę, z sprawiedliwą dumą powiedzieć sobie możemy, że dziś w kraju tym więcej niewątpliwie jest Polaków, więcej niewątpliwie polskości, aniżeli w chwili, kiedy ojczyzna nasza traciła swój byt polityczny. Za wzrostem poczucia narodowego poszedł podniesienia godny rozkwit inteligencyi polskiej; pomnożyły się i mnożą się ciągle siły, trzy ołtarze geniuszu narodowego: nauka nasza, literatura, sztuka zdobyła sobie stanowisko w Europie. Równocześnie dźwignęliśmy się i pod względem społecznym. Świadomość obywatelskiej łączności i obywatelskich obowiązków objawia się potężnie tam, gdzie jej nigdy przedtem nie bywało. Upotężnienie, uobywatelnienie, że tak powiem, kraju posunęło się naprzód, a da Bóg i nie tak dalekim czasie dozna się w całej pełni.

Społeczeństwu z taką miarą wewnętrznej indywidualności i z takim zapasem wyrobionej już siły obywatelskiej należy się odpowiedni stopień samorządu. Rozszerzenie i utrwalenie autonomii pozostać musi zawsze kardynalnym punktem programu, a delegacya nasza w pierwszym rzędzie powołana jest bronić czujnie wytkniętych już granic kompetencyi i starać się wraz z Krajem o ich rozszerzenie. Autonomia nasza w wielu innych kierunkach może i powinna być rozszerzona; że wspomnę tylko o kompetencyi naszego sejmu, o ingerencyi wyłącznej w sprawach publicznej oświaty, o emancypacyi wielu stron publicznego życia i wielu urządzeń krajowych z pod obcych, narzuconych form, nieprzystających do indywidualnych potrzeb i warunków naszego społeczeństwa. Ale w tem statecznem dążeniu do szerszego wymiaru samorządu spotykamy się z granicami, które wytyka nam interes państwa. Akceptujemy szczerze i lojalnie supozycyi, które warunkują nasze prawnie stanowisko w monarchii, nie omijamy tu spuszczać z oka idei państwa. Chcemy być siłą dla siebie samych, ale chcemy być także siłą dla państwa — a zwłaszcza, Panowie, dla nas Polaków, niemających dziś przyjaciół na świecie, potęga państwa austryackiego jest ~~nam~~ poniekąd kwestyą przyszłości.

Jeżeli na samym końcu mego przemówienia kładę interes ekonomiczny, to zaprawdę nie dlatego, aby mu przypisywać ostatnie miejsce w programie. Przeciwnie jest on tego programu punktem najpierwszym, najpryncypalniejszym. Ekonomiczne podźwignięcie kraju jest dziś głównem, pozytywnem hasłem patryotycznem. Widzimy, że bez siły ekonomicznej nie mamy trwałej siły politycznej. Włoskie przysłowie mówi: <u>Chi ha è, chi non ha, non è</u>. Najidealniejsi z narodów czujemy dziś wszyscy, że idee uciekają przed tęsknotą, a zbliżają się do siły, że Polak nie samem tylko słowem Bożem żyje ale i chlebem. Na polu narodowego rozwoju i w dziedzinie samorządu wiele jest jeszcze do zrobienia — na polu potrzeb ekonomicznych przede wszystkim. Dążenie do ~~do~~ podniesienia sił materyalnych kraju za sygnaturą cywili- wytworzenie przemysłu, wydźwignięcie rękodzieł z upadku, polepszenie kultury krajowej, ratowanie bytu włościan itp. zajmują pierwsze miejsce na porządku dziennym. Niewątpliwie na tem polu ~~wiele dzisiejszy~~ wiele zaniedbało to ~~od rządu~~ państwo, i wiele ~~tej~~ się nam od niego należy. Bez inicyatywy, bez pomocy i autorytetu centralnego rządu o znaczniejszych rezultatach w tym kierunku przecie myśleć nie można, i jest to najważniejszem zadaniem delegacyi naszej rozwinąć

i w tym względzie najenergiczniejszej, najskuteczniejszej akcyi.

Ażeby, mi Panowie: stworzenie nas samych jako narodu, naszych praw i aspiracyj na arenie parlamentarnej wielkiego mocarstwa, ażeby i tego Państwa; stworzenie samorządu jako odpowiedniej formy naszego życia publicznego i jako ważnego warunku naszej samodzielnej siły, politycznej i społecznej i zdobycie podstaw dla ekonomicznego rozwoju kraju ~~oto główne punkta programu~~ z baczeniem i bacznem przestrzeganiem i przestrzeganiem interesów państwa — oto główne punkta programu, jak mi się on przedstawia.

Na zakończenie jeszcze słowo: Maluczki pracownik, mogę być tylko niepozornym pionkiem w akcyi parlamentarnej. Ani ~~nie~~ uważam mandatu za eskontowanie wielkich obietnic, ani należę do kandydatów, co surową krytyką czynności delegacyi torują sobie wstęp do jej grona. Lecz: jeśli wyborcy zechcą na trudnem stanowisku posła, jestem głęboko wdzięczny dla tej przezacnej życzliwości, a gdyby mi z szczęśliwszej kolei przypadł zaszczyt wstąpienia w szeregi tej przedniej straży, uważałbym się tylko za skromnego żołnierza, który pod dobrą idzie komendą.

Nowe sprawozdanie z działalności
w Rocznik Rodzinno. [[illegible]]
Brak k. 21-29

Gdybym się miał powodować tylko względem na sam materyał polityczny, zebrany na polu parlamentarnem, do którego łaskawa wola Wasza i niezasłużone pewnie a wielce zaszczytne zaufanie Wasze, panowie, skierowały mnie, wszystko, gdybym się miał powodować tylko względem na miarę osobistego mego udziału w pracy parlamentarnej — nie śmiałbym pewnie trudzić Was tutaj. Wybrany głosami Waszemi pod sam schyłek parlamentarnego sześciolecia nie mogłem w przeciągu tych kilku miesięcy być bezpośrednim świadkiem ~~[illegible]~~ ostatecznych rezultatów akcji, a tem mniej mogłem być jej choćby i skromnym uczestnikiem. Wstąpiłem do delegacyi w chwili, kiedy wszystkie komisye były wybrane — osobisty tedy mój udział w pracach Rady Państwa redukuje się do najskromniejszego poselskiego minimum, które często wystarczy tylko aby powiedzieć:

I ja tam byłem, miód i wino piłem.

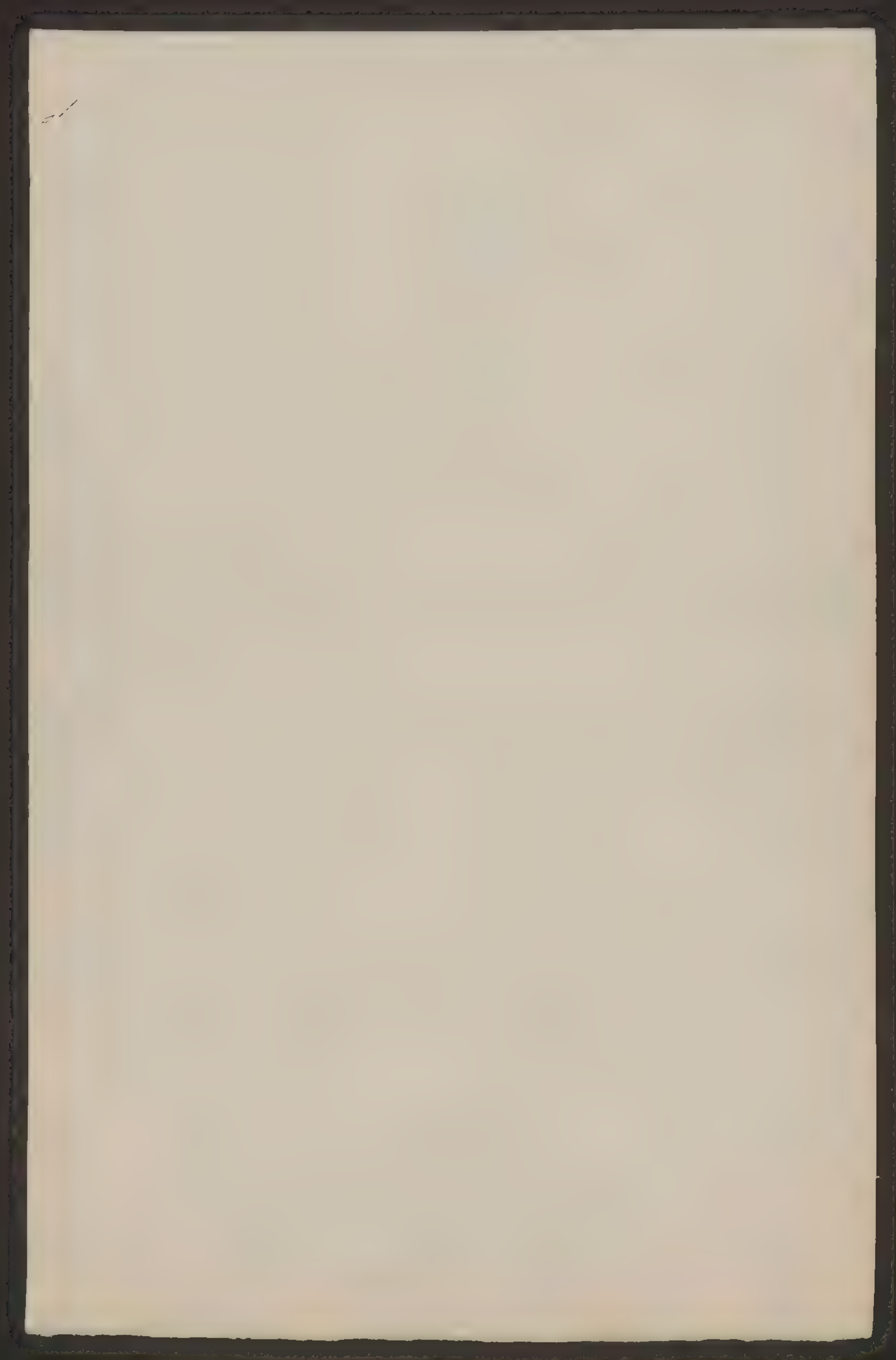
A co tam słyszałem, w mowach też umieściłem...

z tem atoli zastrzeżeniem, że to nie tak bardzo dosłownie brać się należy, że nie zawsze to bywał miód i nie zawsze wino, bo jak panowie dobrze wiecie, w życiu politycznem, a już zwłaszcza naszem, więcej bywa goryczy niż miodu, więcej octu niż wina...

Proszę mi dalej wierzyć, że nie kierowały mną także 12
jakieś względy, że tak powiem: czysto-kandydackie, że
nie stoję tu przed Wami, szanowni panowie, <u>ad captandam</u>
<u>benevolentiam</u> na wszystkości. Jeżeli ośmieliłem się, zaprosić
Was na zgromadzenie, to jedynie powodowany, poczuciem po-
selskiego obowiązku, który czynię swoim, obowiązku na-
kazanego nietylko szacunkiem dla wyborców, ale i potrzebą
własną każdego posła, który jedynie w ścisłej relacji z
swymi wyborcami może spełnić swoje zadanie.

W krótkiem mojem sprawozdaniu trzymać się będę z
wszelką ścisłością rzeczy samej; to moja droga bardziej zwykła,
bardziej nudna ale i bardziej bezpieczna. Puszczanie rac w
błękit konjektur pozostawiam amatorom takiej pirotechniki
politycznej, która w gruncie rzeczy zabawna tylko i czyni nic,
pewnie nie zapali horyzontu Europy ale
winna czasem przecież niepotrzebnie narazić na niebezpieczeństwo
własną domową strzechę.

Epizod parlamentarny, z którego zdaję Panom sprawę,
był może wielce pouczający pod względem charakterystyki
sytuacji i walki stronnictw w monarchji — ale jeśli
usunę na bok to, co nie bez pewnej ironji nazywamy
„szczególnym materyałem politycznym" a pozostanę tylko

na praktycznych rezultatach, nie będę potrzebował nadużywać cierpliwości Waszej, Szanowni Panowie. Podzieliłem ~~mojemu~~ cały materyał na polityczny i ekonomiczny, a zaczynając od politycznego wspomnieć muszę najpierw o wielkich i bardzo gorących debatach nad wnioskiem hr. <u>Warmbranda o języku państwowym</u>, następnie nad wnioskiem dr. <u>Herbsta</u> <u>z sprawie rozporządzeń językowych w Czechach</u>, w końcu zaś o rozprawach nad <u>zaprowadzeniem stanu wyjątkowego</u> w Wiedniu i okolicy.

Były to bardzo burzliwe chwile ~~gorączkowych~~ obrad parlamentu, po których jednak nic nie zostało, prócz ~~niesmaku~~. Najsłuszniej da się to powiedzieć o najpierwszej z wymienionych tu spraw, o kwestyi języka państwowego. Znany jest Panom niezawodnie główny wniosek hr. Wurmbranda. Tym, którzy nie mają czasu i sposobności śledzić uważniej rozpraw Rady Państwa, przypomnę, że wniosek ten był wezwaniem rządu, aby w wykonaniu artykułu IX ustawy zasadniczej państwa z dnia 21 grudnia 1867 wniósł do izby projekt ustawy, któryby, stwierdzając niemiecki język jako język państwowy, uregulował używanie języków krajowych w urzędzie, szkole i publicznem życiu. Hipokryzya polityczna lewicy przed-

stawiła ten wniosek jako drogę do zażegnania walk naro-
dowościowych w Austrii na podstawie uznania i legalnego
unormowania praw każdej z nich zosobna. Tymczasem takie
uznanie języka niemieckiego jako państwowego, zatem jako
języka wyłącznego na wszystkich niemal polach publicznego
życia, byłoby chyba przyjęciem wszystkich narodowości przez
stłumienie i zaprzeczanie wszystkich. Lewica idzie zwartą
falangą w walce o wniosek hr. Wurmbranda nie obiecy-
wała sobie oczywiście tej praktycznej korzyści, jakaby dla
jej germanizatorskich dążeń leżała w ujęciu, oraz [illegible]-
nych języków ludów monarchji. Nie chodziło jej tej o rzecz
samą, nie chodziło jej o zabezpieczenie praw języka niemiec-
kiego, bo język ten jako język dworu, armji, parlamentu,
i najwyższych władz centralnych ma zapewnioną w Austrji
supremację — chodziło jej o dwa cele taktyczne, raz
o stworzenie bardzo drażliwej kolizji dla rządu, powtóre zaś, i
to głównie, o rozbicie dzisiejszej większości izby a to przez oderwanie
od niej elementów, których uczucia narodowe miały być narażone
na niebezpieczną próbę. Taktyka nie osiągnęła celu — wię-
kszość wytrwała ten „moment psychologiczny" — ale jeszcze
znać trzeba, że nigdy może jaskrawiej nie objawiła się

cała nierówność dynamiki stronnictw i gry parlamentarnych,
jak i w tej, właśnie, sprawności. Sam wynik głosowań, a było aż
cztery głosowania imienne, był bardzo charakterystyczny. //
dzięki pierwszych głosowaniach, wprawdzie formalnych tylko, ale
nie bez politycznego znaczenia, większość wynosiła 2 i 6
głosów, ale gdy przyszło do wniosków, dążących do załatwienia
samej sprawy — upadały jeden po drugim. Wniosek dr.
Grabskiego opiewający na motywowane przejście do porządku
dziennego upadł 27 głosami, wniosek mniejszości 31 głosami,
wniosek hr. Coroniniego, który miał być niby pośredniczącym
a ~~tym~~ właściwie godził się z wnioskiem hr. Harmorenda,
nie nazywający tylko rzeczy po imieniu, upadł także. Upadło
wszystko, nie utrzymało się nic, nie zostało nic, nic uchwalono-
nic! W kilkudniowej tej walce wzięli polscy deputowani udział
znaczny, a o ile sobie przypominam, spotykały nas z tego powodu
zarzuty. Moim zdaniem, jednak, udział polskich deputowanych
w tej bezskutecznej ale niemniej przeto doniosłej rozprawie
był pożyteczny, a co więcej, był jedynie dodatni. Powiedzieć się
to da o mowach polskich, którzy zabierali głos w roz-
prawach, powiedzieć się to da o sprawozdawcy większości
Komisyi, p. Madeyskim, który wywiązał się znakomicie

ci mego żądania, ale musiał za trud swój niezmienny wziąć w nagrodę wiązankę inwektyw z jednym z dzienników kraju, zresztą — rozumieć to się da głośnie i z wszystkiem o śmierci dr. Grzybowskiego, który uważając konieczne prawa przez niemiec, kiedy odmawia sobie kompetencyi do regulowania jego obszaru w życiu publicznem, zastrzegając to cesarstwie.

Do niesmaku, jaki koniecznie wywołać musiał epizod powyższy, przyczyniła się jeszcze dogrywka na ten sam temat, która nastąpiła bezpośrednio. Chodziło o rozporządzenia językowe wydane dla Czech, w których to rozporządzeniach Niemcy dopatrywali się pokrzywdzenia swej narodowości a faworyzowania czeskiej. Być może, że to było mnie indywidualne tylko uczucie — ale z pozycyi tej stanowisko nad Polakiem wydało mi się podobne do sytuacyi żołnierzy, stojących w asekuracyi dział, z bronią u nogi, nieruchomo podczas gdy ognie obu bateryj krzyżują się po nad ich głowami... Była to kanonada walna między Niemcami i Czechami, jedna z tych gorących czynności walki domowej, które rzucają jaskrawe światło na całą przyszłość austryackiej i mieszanej wzajemnej. Walczeni niejako w tło domowego swaru, który nas bezpośrednio nie obchodził, sympatyą naszą towarzyszyliśmy Czechom, z których każdego słowo przebijało

namiętne uczucie wiekowych krzywd i upośledzeń. Pozycya nasza
przy takich stosunkach nie daje parlamentarnej satysfakcyi;
ale jest jedną z konieczności i to jedną z mniej dotkliwych
konieczności swojskiej pracy. Trzeba to sobie powiedzieć, że jak
nie ze wszystkiem to pod niejednym względem połączeni jesteśmy
z sojusznikami naszymi raczej mechanicznie niż organicznie.
Niezawodnie, że gdyby siła sytuacyi, siła jednego głównego interesu,
nie trzymała większości obozem, okazałaby się wielkie i zasad-
nicze różnice między nami a resztą prawicy, między nami i
Czechami nawet — ale cóż robić, kiedy innych większości chwi-
lowych nie możebnych istnieć tak skonglomerowane stronnictwo.
Co do Czechów, każdy zresztą odda im świadectwo, że z wielką ścisłością
dotrzymują nam przymierza. Wspominam o tym ustępie parlamen-
tarnych obrad już dlatego zwłaszcza, że podczas tych to właśnie
rozpraw, w przemówieniu dep. Russa z lewicy wyłonił się ów
pomysł ugody a raczej pomysł stworzenia jakiegoś głównego
<u>modus vivendi</u> między obu narodowościami, który odtąd wprawdzie
tylko akademicznie ale często bywa rozbierany, a niektórym po-
litykom w naszym kraju nasunął bardzo zbyteczną troskę:
jak się urobi nasze stanowisko w parlamencie, kiedy przyj-
dzie do ugody między Niemcami a Czechami? Troska, jak
twierdziłem, trojna, a w każdym razie przedwczesna. Ponieważ

nawet rzec, że my Polacy nigdy nie opieraliśmy własnych planów i widoków na wojnie narodowościowej, że sami doświadczyliśmy długo skutków owej polityki w haśle Divide et impera, nigdy zaś takiej polityce się nie zniżymy — możemy ~~nadto~~ śmiało patrzeć na taką ewentualność, bez obawy o stanowisko, które się nam należy, a z którego zepchnąć nas mogłyby tylko nieprzewidziane wypadki zewnętrzne i nieoględne wpływy pozakonstytucyjne, albo — powtarzamy o tem dobrze — własne błędy i własna lekkomyślność.

Trzecią kwestyą, polityczno-społecznej natury, były tak zwane rozporządzenia wyjątkowe, wydane przez rząd celem stłumienia zbrodniczych wichrzeń socyalistycznych, które obrawszy sobie w stolicy państwa ognisko, poznaczyły się krwawemi zamachami. Jak wiadomo, rząd, opierając się na ustawie z dnia 21 grudnia 1867 zawiesił w Wiedniu i okolicy niektóre swobody konstytucyjne, zaprowadzając niejako na wzór pruski t. z. mały stan oblężenia. Zawieszenie najważniejszych konstytucyjnych praw obywatelskich jest niezawodnie środkiem bardzo heroicznym, bardzo bolesnym — a jeśli komu, to nam Polakom, z pewnością często przychodziło godzić się na to, czegośmy w życiu naszym narodowem srodze doświadczać musieli. Jeżeli jednak

nie bez pewnej przykrości, to zawsze bez skrupułu i z spokojnem
sumieniem głosować mogliśmy za przyjęciem do wiadomości za-
rządzeń wyjątkowych, a to z ważnych a decydujących powodów.
Po pierwszym nie zwracały się te zarządzenia przeciw
dążności wolności, przeciw swobodzie politycznej — ale przeciw ~~[illegible]~~ -
zuchwałej i wielce niebezpiecznej dla całego społeczeństwa agita-
cyi; agitacyi depczącej najszanowniejsze tradycye i instytucye
ludzkie, dążącej do wywrotu chrześcijańskiego i prawowitego porząd-
ku rzeczy. Potrzeba energicznego działania była oczywistą, konieczną
była też bez wątpienia nagłą, bo każdy niemal dzień znaczył
się jakimś zuchwałym występkiem a nawet jakimś krwawym czynem
bandy anarchicznej. Dość przypomnieć szereg niezliczonych, [illegible] z
świetnym rabunkiem połączonych zamachów morderczych, począwszy
od znanego wypadku czerwca [illegible] aż do zamordowania
rodziny Eisertów. Policya tak była przekonaną o wyższości nad
sprzyjających środków jak my wszyscy, ale skorzystała przecież
ze sposobności, aby uzbroić się w władzy [illegible]
niestety nieco więcej władzy, trochę jej rozszerzonej i wzmocnionej
i zaprotestować przeciw zawieszeniu swobód konstytucyjnych. Tym-
czasem dość przypomnieć fakt, że ustawa, która mocą rządowi
władzy chwilowego zawieszania praw konstytucyjnych, ustawa, która

szczególnie wkłada straszną broń w ręce każdoczesnego rządu i zda-
na jej łaskę najcenniejsze swobody obywatelskie — że ustawa ta
jest dziełem właśnie tej samej Izby, która ją uchwaliła w r. 1867
w porze omnipotencyi „nieodżałowanej" — Dodać muszę, że nim
się zdecydowaliśmy głosować po myśli rządu, otrzymaliśmy od niego
uroczyste zapewnienie, że środki wyjątkowe będą zastosowane wyłącznie
przeciw anarchistom. Trzeba też przyznać, że rząd z najściśle-
jszą skrupulatnością użył przyznanych mu nadzwyczajnych środ-
ków mianowicie i że poza anarchistami nikt w Wiedniu nie czuje, nie
wie, że istnieje jakiś może stan oblężenia.

Pominąwszy tak najważniejsze sprawy polityczne natury, przej-
dę teraz do zwięzłego streszczenia kwestyj ekonomicznych.

Nietylko z porządku chronologicznego ale i z doniosłości dla
naszego specyalnie Kraju pierwsze miejsce należy się ustawie
regulującej prawo wydobywania nafty. Uchwalenie ustawy tej
zapisać należy w zasłudze Kołu, jest ono niezawodnie do-
datnim rezultatem. Ustawa ta czyni zadość życzeniom Kraju,
objawianym już niejednokrotnie, wyprowadza górnictwo nasze
naftowe, jedno z najważniejszych źródeł bogactwa krajowego, z
sytuacyi prawnie niezdecydowanej, usuwa naftę i wosk ziemny
stanowczo z pod regalu, rozstrzyga kwestyę własności na ko-
rzyść posiadaczy gruntu. Dotąd chroniło naftę przed regalem

i co za tem idzie musi, tak jak na całym świecie, zjawić się obcych kapi-
tałów, tylko rozporządzenie cesarskie z r. 1862, wyjmujące olej
skalny i wosk ziemny z rzędu minerałów zastrzeżonych o tyle tylko,
o ile służyły do oświetlania. Nowa ustawa usuwając wszystkie
dla nafty te od niekorzystnych dla kraju naszego postanowień
ustawy górniczej, przyniosła jednocześnie najważniejsze dobrodziejstwa
tejże ustawy, ~~ułatwiła~~ umożliwiła tworzenie t. z. miar naftowych, za-
łożenie osobnych ksiąg naftowych, a tem samem dała możność
odstępowania samego prawa explotacyi i stworzyła dla prze-
mysłu tego ustalone warunki realnego kredytu.

Mniej zadowoleni są interesowani w kraju z ostatniej ustawy
o podatku gorzelnianym, jakkolwiek i pod tym względem zdania
są podzielone. Kwestya ta tylko pośrednio może obchodzić kogoś
z tych, które mam zaszczyt reprezentować — dotknę jej zatem
bardzo pobieżnie. Chodziło tu głównie o zachowanie cechy rolniczej
gorzelniom naszego kraju, które też przeważnie cechy rolniczej
są tylko natury i o zatrzymanie dla nich dotychczasowego
systemu podatku ryczałtowego zamiast podatku od produktu.
Stoczona walka, bardzo żywa i niepozbawiona drażliwych mo-
mentów, toczyła się o wyznaczenia szerszej granicy dla gorzelni
rolniczych. Kiedy wszelkie starania się rozszerzenia tę granicę ~~...~~

przynajmniej do 55 hektolitrów zniżki i zniżka ta utrzyma-
ła się w Izbie Deputowanych, w Izbie Panów jednakże restytuo-
wano cyfrę projektu rządowego 45 hektolitrów. Skutki nowej
ustawy okażą się zapewne wkrótce w praktyce — daj Boże, aby
obawy, jakie z tego powodu wyrażała bardzo poważna część ziemian
naszych, okazały się przesadnemi! Oprócz doniosłości ekonomicznej
ma ta kwestya także znaczenie inne, i to, powiedziałbym, przykre.
Rząd mimo bardzo energicznego nacisku nie mógł uczynić u-
stępstw żadnych, bo związany był przez Węgry. Jak wiadomo
bowiem opodatkowanie wódki tak samo jak opodatkowanie piwa
i cukru musi być normowane jednakiemi ustawami w obu
połowach monarchii. Ale wraz to pierwszy prewalencya Węgier
daje się nam uczuwać w ważnych kwestyach ekonomicznych.
Powiadają nam: „Węgry tak chcą, tak być musi!" Ale nie wiem
jednak, czy i rząd austryacki używa choćby niekiedy tego samego
argumentu u siebie — nie wiem, czy powiedział kiedy równie sta-
nowczo swoim rolnikom, swoim producentom: „Austrya tak chce,
tak być musi!"

Do ważnych rezultatów tegorocznej kampanii parlamentarnej
należy także uchwalenie dalszego, II. rozdziału ustawy przemy-
słowej. Poprzednie rozdziały, jak panom wiadomo, uregulowały

kwestyi stowarzyszeń i kas zapomogowych, rządy wszelkie znacz-
niejszy wiele uwagi zwróciły fabrycznej produkcji, usta-
nowiły instytucyi inspektorów przemysłowych. Rozdział II, wniesiony
na wiosnę tego roku, ta zasada zasadniczym bardzo doniosłe-
mu znaczeniu, wkracza już na pole reform socyalnych. Ruch na
polu ustawodawstwa przemysłowego w parlamencie austryackim jest
objawem tej samej tendencyi, jaką zainaugurował Kanclerz nie-
miecki tendencyi zażegnania nawy socyalizmu w drodze reform
ustawodawczych: a łagodząc ile można usunąć krzywdy społecz-
ne, wyrwać ze szeregów agitacyi tę niezawodnie
najliczniejszą część proletaryatu, który żądania nie przekraczają mia-
ry możliwości, który cele nie łączą się z socyalną rewolucyą, która
żąda tylko opieki, ochrony, jaka się słusznie słabszym od państwa
należy. Taką ochronę daje już w pewnej mierze i w pewnym względzie
II rozdział nowej ustawy przemysłowej. Czuwa ma ona nad tem,
aby praca, aby siła robocza zarobnika, ten jedyny jego kapitał,
nie był wyzyskiwany przez potężnych pracodawców. Przepisy, regu-
lujące stosunek czeladzi, normy chroniące wreszcie t.z. robotników pomoc-
niczych, tj. kobiety i dzieci, ustanowienie maksymalnego dnia
roboczego o 11 godzinach i t.p. postanowienia, których tu przy-
taczać nie mogę w całości, zaspokajają nadzieje, czy to już
istniejących czy to mogących w przyszłości. Dalsze części

ustawy przemysłowej obejmą przez asekuracyę robotników od nieszczęśliwych wypadków, opatrzenie chorych i kalek.

Bardzo ważna sprawa krajowa, sprawa ugody indemniza-cyjnej nie doczekała się dotąd załatwienia i grzęźnie się ponie-kąd w fazie parlamentarnej stagnacyi. W komissyi budże-towej [illegible] znalazła [illegible] załatwienie a sprawozdanie ~~[illegible]~~ z wnioskiem przyjęcia ugody gotowe już od dłuższego czasu. Kiedy ono wejdzie, czy trzeba nowej obrady bez narażenia na szwank rzeczy samej — to kwestya. W sprawie tej niedawno nastąpiło przesilenie. Koncesyi dla Galicyi — my jej za koncesyą uważać nie możemy, bo przecież nie jest żadną kon-cesyą, żadnym dobrodziejstwem, jeżeli ktoś uzna za rzecz słuszną odstąpić od ściągania należytości niesprawiedliwej, niesłusznej; jeżeli mi kto powie: zrzekam się tego, co mi się od ciebie nie należy. A tak się ma rzecz z odpisaniem owych 75 milio-nów t. z. galicyjskich. Strona polityczna ukryta w tej ugodzie i ukuła sobie z niej broń przeciw nam w niemieckiej agitacyi. Dep. Lienbacher jest smutnym bohaterem tej kampanii. On i jego mirmidonowie przedstawili w czarnych kolorach wyborczych ~~przedstawiali~~ rzecz jako podarek dla Galicyi. Nie zaniechano się nawet podburzać chłopów niemieckich, wołając że z krzywdą

ich, z których niemieckiej ludności rząd chce darować nam, den Polacken, 75 milionów! Niegodna ta agitacya nie była bez skutku — z obawy przed wyborami niektórzy członkowie naszej, mimo że przekonani są o słuszności sprawy — zawahali się. Oburzać nas może zatwarta agitacya wrogów, dotykać nas może niemile nieudolna chytrość czarnej gry t. z. sprzymierzeńców naszych — ale wobec rzeczy samej pozostać możemy zimni i spokojni. Słuszność jest po stronie Kraju — jeśli nie drogą ugody to drogą sporu, jeśli nie w parlamencie to w trybunale — słuszność ta zwycięży.

Przystępuję teraz do kwestyi ekonomicznej, słusznie zajmującej w pierwszym stopniu ziemię, bo najwyższej ważnej i doniosłej dla naszego Kraju. Pozwolicie mi Panowie, że ~~nam~~ mówię o kwestyi kolei północnej ces. Ferdynanda. O kwestyi tej tak dużo u nas pisano i mówiono, że dawać o niej jakieś ogólnikowe informacye byłoby rzeczą zbyteczną, z drugiej strony jest to kwestya tak obszerna i specyalna, że zdać z niej sprawy wyczerpującej w granicach mego przemówienia jest niepodobieństwem. Poprzestanę tylko na tem, co jest niezbędnem do zaznaczenia naszego stanowiska w tej sprawie. Wiadomo Panom, że przywilej kolei północnej upływa za niespełna

dwa lata, tj. dnia 4 marca 1886. Rząd wniósł do izby projekt ugody, który wywołał nie mniej jak powszechną krytykę, wprost zdumienie. ~~Zarówno~~ Ani interes samego państwa, ani najżywotniejsze interesa handlu, przemysłu i rolnictwa nie znalazły w ugodzie tej odpowiedniego uwzględnienia. Projekt ugody przedłużał koncesyę kolei północnej na lat 82 a zastrzegał sobie możliwość jej wykupna po latach 20 na tak nieprzyjaznych dla rządu warunkach, że gdyby rząd rzeczywiście chciał korzystać z prawa tego wykupna, zapłacićby musiał trzy razy tyle, ile by zapłacił dziś, biorąc kolej na własność i płacąc tylko za jej ruchomy i nieruchomy majątek. Zniżenie taryf kolei północnej, ~~tych taryf~~, które dziś są [illegible] prawdziwym, które w oburzający sposób przygniatają produkcyę całych krajów, zniżenie taryf tych jest w projekcie nowej ugody tak niedostateczne i tak zręcznie usunięte z pod kontroli i wpływu państwa, że w znacznej części przez całych długich lat 82 zachowałyby swój dzisiejszy charakter, t. j.: charakter exploatacyi produkcyi i handlu całych krajów na korzyść grupy <u>finanzbaronów</u>. Rząd w przedłożonym już projekcie ugody nie zastrzegł sobie nawet, aby każdoczesne taryfy kolei północnej nie mogły być

-szczemi od każdoczesnych taryf kolei przez państwo admini-
strowanych — postanowienie zaś § 9 umowy, że rządowi przy-
sługuje żądać obniżenia taryf, skoro dochody czyste kolei prze-
kroczą 15%, nie ma praktycznego znaczenia, wiadomo bowiem
że kolej potrafi tak układać swoje rachunki, aby się zysk
podobny nigdy nie wykazał. Kraj nasz i jego płody przedstawiają się
zdane nadal na łaskę i niełaskę kolei północnej. W ocenianiu
krzywdy wszelkiej, jakiej kraj nasz doznaje od tej kolei nie potrzeba
się nawet kierować głosami naszych własnych organów publi-
cznych — wystarczy aż nadto oprzeć na głosach obcych, z
pomiędzy niepodejrzanych o życzliwość dla Galicyi. W ile nam
prasa nasza opierała się z ocenianiem tej kwestyi głównie na
sprawozdaniu wypracowanem przez ~~…~~ komisyą Koła Polskiego,
— nie znała zaś innego dokumentu, który pochodzi ze strony,
nie bardzo nam przyjaznej, a wykazuje jaskrawo wymownie całą
krzywdę naszego kraju. Jest to sprawozdanie komisyi, którą
wiedeńska Rada miejska ustanowiła do zbadania projektu ugody
z koleją północną. Sprawozdawcą tej komisyi był nie kto inny,
tylko ~~dr~~ dr. Menger, zmarły dr. Menger, a tego nikt
pewnie nie posądzi o czułą względność dla Galicyi. Z tego
źródła dowiemy się zarazem, jak główne płody naszej ziemi,

zboże, bydło, nafta, sól traktowane są przez kolej północną. Dowiemy się z samego zestawienia, że galicyjskie zboże wyrugowane jest z konsumcyi wiedeńskiej i z młynów niższo-austryackich z powodu wysokiej taryfy; dowiemy się, że podczas gdy szwajcarski handlarz za 100 kilo zboża węgierskiego z Podwołoczysk do Wiednia płaci tylko 1 zł 36 ct, to handlarz lub młynarz wiedeński zapłaciłby za tę samą ilość zboża od tej samej przestrzeni 2 zł 16 ct, czyli o 80 ct t. j. o 60% więcej. Dowiemy się z tamtąd pewnie, iż dzięki taryfom, na odległość 100 kilometrów od rafineryi nafta galicyjska traci już możność konkurencyi z naftą amerykańską; że sól galicyjska z powodu kosztów transportu nieprzystępną jest dla zachodnich prowincyj i dla stolicy monarchii, a jako curiosum istne przytoczę, że frakt 10.000 kilo soli gemy: Industriesalz z Wieliczki do Hruszowa (odległość 156 Kilom.) kosztuje ~~[illegible]~~ 72 zł 40 ct, podczas gdy takiż sam frakt soli z Stassfurtu do tegoż Hruszowa kosztuje 96 zł 80 ct, mimo że Wieliczka leży bliżej Hruszowa o blisko 500 kilometrów. Czyż wszystkich krzywdzących niesłuszności taryfowych nie usunął wykup rządowy, zarządzie, a tylko niewiele i to na pewien czas tylko, bo przy tendencyi ciężkiej taryf zagranicznych zredukowane nawet taryfy kolei północnej, niepodlegające rewizyi przez 8 lat, ówczesnych zmian do niedyskalnej dyspozycyi. Krzywda krajów, a specyalnie naszego,

nie byłaby nawet zrównoważoną kryzysem skarbu, gdyż państwo pozbyłoby się wówczas ciężaru do Kolei północnej, że tak powiem, za miskę soczewicy, albowiem zwrotu 50 milionowej zaliczki z tytułu gwarancyi Kolei morawsko-śląskiej, obowiązku wybudowania t. z. drogi circumvallacyjnej Krakowskiej itp. ustępstw nie można zaprawdę nazwać inaczej. Wobec takich okoliczności nie mogło stać się inaczej jak się stało — projekt rządowy odrzucony został niejako a <u>limine</u>, niemniej jednak było widać, zrobiło on już samo fatalne wrażenie, jakie sprawił, — rząd cofnął się, nie dopuszczając nawet do jakiej uchwały Izby Kolejowej. O nieboszczykach <u>nil nisi bene</u>, ale o tym nieboszczyku <u>nil nisi male</u>. Gdyby chciał zmienić tę sprawę, najbliższa przyszłość okazałaby się ważna. Takie jest stanowisko rzeczy pod tym względem — nie potrzebuję chyba mówić potem, co wystosowałem. Jedną tylko pozwolę sobie zrobić uwagę. Sprawie Kolei północnej nadano dziś u nas formę imperatywu: <u>Upaństwowienie</u>! Nie jestem prawnikiem; nie wiem, czy te § 10 koncessyi, który Kolei północnej to wyłącznie przywileju nadawania wolne wyprzedzanie (<u>frei schalten</u>) przynależytościami ruchomemi i nieruchomemi — nie wiem, czy ten paragraf, który stanowi główny punkt sporny, utrudnia lub uniemożliwia upaństwowienie. Jakąś opinię dał rzekomo Komitet prawników do tej kwestyi; nie wiem, i Komisya Kolejowa Izby także nie wie. Ale

odzywają się także poważne głosy uczonych ekonomistów za opinią, że § 10 nie stanowi niewłaściwego inkameracyi czyli zaboru, tylko upaństwowienia. Otóż mnie samemu, jeśli ~~upaństwowienie~~ inkameracya będzie najkorzystniejszym załatwieniem ~~wiem~~ sprawy, najkorzystniejszem dla interesów ekonomicznych naszego kraju, a takim razie – już, wtrącając nawiasem – a takim razie będę za ~~upaństwowieniem~~ inkameracyą. Nie pójdę jednak za pewnym świętym przykładem i nie powiem, że będę za inkameracyą i tylko za inkameracyą, „choćby mnie ukrzyżować miano"! ~~Najpierw~~ Przyznam się myślą, że dla jednego z nas „Nordbahn" będzie Golgotą, ale aby już zostać przy tym figuralnym wyrazie, ja przyjąłbym krzyż tylko za takim sposobem załatwienia, który krajowi naszemu najwięcej przyniesie korzyści. Gdyby się okazał inny sposób, lepszy dla nas od inkameracyi, oczywiście byłbym za nim a nie za inkameracyą. Trudno mi dziś ~~jakże~~ powiedzieć, za czem jestem, ale nie trudno mi powiedzieć, przeciw czemu jestem. Otóż jestem przeciw każdemu takiemu załatwieniu kwestyi kolei północnej, któreby tylko połowicznie a nie w najpełniejszej mierze uwzględniało ekonomiczne interesa kraju. To, sądzę, wystarczy sumieniu mojemu. To wystarczy także ziomkom kraju w ogólności a szanownych wyborców moich w szczególności.

chwili. O osobę mi nie chodzi, ale o dobro kraju. I gdybym widział, mi panowie, że jest jakaś polityka lepsza, pożyteczniejsza, której ocena delegacya nie umie, że dla tryumfu tej nowej, zbawczej polityki potrzeba, aby kraj czy to już teraz, czy przy niedalekich wyborach przeszedł do porządku dziennego nad pracą służbą publiczną, nad zacnym, długoletnim trudem mężów, osiwiałych na arenie pracy obywatelskiej, nad ich reputacyą zaszczytną, zdobytą w pierwszych szeregach walki — ja pierwszy zawołałbym: Niech ginie delegacya, niech żyje kraj!

Wywód słowny z posiedzenia dnia 27 lutego 1900 ... [Dyrekcji Towarzystwa Sztuk Pięknych we Lwowie]

Podpisano: Zygmunt Gorgolewski /-
Jan Bołoz Antoniewicz
Alfred Zygadłowicz
Jan Seferowicz
[Aleksander] Augustynowicz
Stanisław Dębicki
Stanisław Rejchan

Wywód słowny

z posiedzenia dnia 27 lutego 1900 o godzinie 10ej przed południem.

W myśl uchwały powziętej na posiedzeniu Dyrekcyi Towarzystwa Sztuk pięknych w dniu 26 b. m. zebrali się:

Członkowie Dyrekcyi:
Radca Gorgolewski Zygmunt
Rejchan Stanisław
Hofr. Seferowicz Jan
Prof. Antoniewicz Jan
Nadr. Zygadłowicz Alfred
i PP artyści:
Rejchan Stanisław; Dębicki Stanisław
Augustynowicz Aleksander

i powzięto jednogłośnie następujące uchwały:

A.) Utrzymać w całości zamiar sprowadzenia z Drezna przedmiotów sztuki graficznej, keramiki i artystycznych wyrobów ze szkła.

B.) Skorzystać z cennej zabiegami p. Prezesa Łozińskiego uzyskanej oferty Hofr Scali, ze względu jednak na szczupłość miejsca ograniczyć się do niewielkiej ilości przedmiotów, z prośbą, aby przedmioty były nie do sprzedaży (unverkäuflich)

C.) Prof. Rejchan imieniem wszystkich artystów oświadcza, że popierają gorąco myśl wystawy, zaprojektowanej przez Dyrekcyę Towarzystwa i że nigdy nie kierowali się niechęcią z rzekomej obawy na ich własny interes, lecz przeciwnie widzą w tem i uznają, że wystawa taka byłaby bardzo ważnym sukcesem dla celów Towarzystwa.

Uchwała: Zgromadzeni pp. przyj-

./.

muja powyższe oświadczenie z wielkiem zadowoleniem i postanawiają jednogłośnie wysłać delegacyę z Dyrekcyi Tow. i artystów z prośbą do p. Łozińskiego ażeby był łaskaw nie odmawiać dalszego swojego poparcia Tow. Sztuk pięknych na kierującem stanowisku i wyrazić mu przeświadczenie wszystkich zgromadzonych, że usunięcie się Jego zakwestyonowałoby z pewnością egzystencyę Towarzystwa, a na udanie się wystawy projektowanej najniekorzystniej by wpłynęło.

Przed zamknięciem posiedzenia wyrażono ubolewanie i udzielono nagany p. Sokołowskiemu, kustoszowi Tow., że wysłanie telegramu p. Łozińskiego doznało nieuzasadnionej zwłoki.–

We Lwowie dnia 27 lutego 1900.

Zygmunt Gorgolewski

Dr Alf. Ruaadlewicz

Jan Boloz Antoniewicz

Jan [illegible] Styka

Augustynowicz

Stanisław Dębicki

Stanisław Rejchan

w.
o
ze-
e
is
ie
y.
nw
ko-
it
it-

3 4

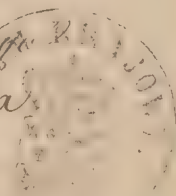
Prezydyum Sejmu krajowego.

Karta legitymacyjna

dla

Członka Sejmu krajowego

Wgo Władysława
Łozińskiego

[illegible]

[illegible] 2 | 1880-1909

№. 33.

86

Karta czynnego udziału

W OBRADACH

ZJAZDU HISTORYCZNEGO

imienia

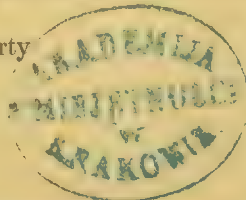
Jana Długosza

dnia 19, 20 i 21 Maja 1880 r.

dla

Wgo P. Władysława Łozińskiego

Podpis właściciela karty

W imieniu Komitetu:

Dr. J. Szujski

Za wykazaniem się tą kartą wskutek uchwały Dyrekcyi kolei Karola Ludwika z dnia 29 Kwietnia 1880 do l. 4445 wydawane będą od 17 do 24 Maja b. r. na wszystkich stacyjach téj kolei czynnym uczestnikom zjazdu bilety 2 klasy na podróż do Krakowa i z powrotem opiewające za cenę biletu jednorazowego pierwszèj klasy, takież bilety 3 klasy za cenę biletu jednorazowego drugiéj klasy.

Karta czynnego udziału

w obradach

ZJAZDU HISTORYCZNEGO

Imienia JANA DŁUGOSZA

dnia 19, 20 i 21 Maja roku 1880

odbyć się mającego w Krakowie, w gmachu Akademii umiejętności

dla

Pana Władysława Łozińskiego
Red. Gaz. Lwowskiej

W imieniu Komitetu gospodarczego

Dr. Józef Szujski.

IX. Session

Legitimations-Karte

für das

Mitglied des Hauses der Abgeordneten

P. T. Herrn

Ladislaus Ritter v. Łoziński

Hochwohlgeboren

Verein für österreichische Volkskunde.

Mitgliedskarte

Nr. 336.

für 1909

Name: Ladislaus Rit. v. Lozinski,

Stand:

in Lemberg.

Jahresbeitrag: **2 Kronen.** — *Zeitschrift:* **4 Kronen.**

Julius Thirring
Kassier.

Johann Franz Graf Harrach
Präsident.

Geldsendungen an die Vereinskanzlei I. Wipplingerstrasse 34.

Empfangschein

über eine Einlage von K 6 h —, d. i.

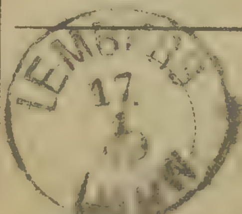
Kronen Sechs —

auf das Scheckkonto bei
dem k. k. Postsparkassen-Amte in Wien, Nr. 34.451

Kontoinhaber:

Verein für österreichische Volkskunde,

WIEN

Unterschrift des Postbeamten:

P. S. Nr. 37 c (1.) ex 1908.—

Behufs Bewirkung einer Einzahlung mittels Erlagschein ist derselbe in allen drei Teilen dem Vordrucke entsprechend auszufüllen und sodann mit dem Betrage der Einlage bei einem Postamte zu überreichen.

Die Ausfüllung kann mit Tinte, durch Druck oder mittels Schreibmaschine erfolgen. Als Datum muß vom Einleger stets der Tag der tatsächlichen Einzahlung angesetzt werden.

Der Postbeamte vollzieht den Empfangschein und stellt ihn nach erfolgter Abtrennung vom Erlagschein dem Überbringer als Bestätigung über die gemachte Einlage zurück. Der Erlagschein und Buchungsschein wird an das Postsparkassen-Amt gesendet.

Scheine, auf welchen Radierungen, Durchstreichungen oder Abänderungen irgend welcher Art in dem vorgedruckten Texte oder in dem Betragsansatze vorkommen, werden von den Postämtern nicht angenommen. Ebenso werden undeutlich ausgefüllte, stark beschmutzte oder zerrissene Erlagscheine zurückgewiesen.

KASYNO NARODOWE

Nro 66

Karta Wstępu

JWny Władysław Łoziński

członek stały Kasyna Narodowego

płaci za rok 1898.

Lwów, dnia 6/I 1898

z Wydziału Zarządowego

[illegible]

Nró 302

Karta Wstępu

JW Pan Władysław Łoziński

członek stały Kasyna Narodowego

płaci za rok 1899 dwastkoron

Lwów, dnia 20/6 1899

50 fl.

z Wydziału Zawiadowczego

[illegible]

KASYNO NARODOWE

49

Karta Wstępu

JW. Pan Władysław Łoziński

członek { założyciel / ~~zwyczajny~~ } Kasyna Narodowego.

płaci za rok 1908.

Lwów dnia 5/1 1908

200 K

z Wydziału Zawiadowczego

Romasz[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] z l. 1902–1904.

KASYNO NAROWOWE

13

Karta Wstępu

JWPan Władysław Łoziński

członek | założyciel / ~~nadzwyczajny~~ | Kasyna Narodowego płaci

za rok 1913

Lwów, dnia 2/1 1913.

Wydział Zawiadowczy

Plan des Sitzungssaales des Herrenhauses des Reichsrathes.

Jänner 1903.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Verzeichnis der Mitglieder des Herrenhauses des Reichsrathes.

XVII. Session.

	Ja	Nein
Ihre k. und k. Hoheiten die durchlauchtigsten Herren Erzherzoge:		
Franz Ferdinand von Oesterreich-Este.		
Otto.		
Ferdinand Carl Ludwig.		
Ludwig Victor.		
Leopold Ferdinand.		
Josef Ferdinand.		
Peter Ferdinand.		
Heinrich Ferdinand.		
Leopold Salvator.		
Franz Salvator.		
Ludwig Salvator.		
Friedrich.		
Carl Stephan.		
Eugen.		
Josef.		
Josef August.		
Rainer.		
Gruscha Anton, Cardinal, Fürsterzbischof.		
Kopp Georg, Cardinal, Fürstbischof.		
Skrbensky Leo, Cardinal, Fürsterzbischof.		
Puzina Johann, Cardinal, Fürstbischof.		
Ceschi Johann, Fürst-Großmeister.		
Abensperg und Traun Hugo, Graf.		
Abensperg und Traun Karl, Graf.		
Achlenthner Leonard, Abt.		
Aichelburg Karl, Graf.		
Aichner Simon, Fürstbischof.		
Althann Robert, Graf.		
Apfaltrern Otto, Freiherr.		
Attems Ignaz, Graf.		
Auersperg Franz Josef, Fürst.		
Auersperg Karl, Fürst.		
Bacquehem Olivier, Marquis.		
Badeni Stanislaus, Graf.		
Baillet de Latour Vincenz, Graf.		
Baumgartner Andreas, Freiherr.		
Baworowski Emil, Graf.		
Beaufort-Spontin Friedrich, Herzog.		
Beck Friedrich, Freiherr.		
Bellegarde Franz, Graf.		
Belrupt Karl, Graf.		
Berger Wilhelm, Freiherr.		
Bezecny Josef, Freiherr.		
Bilczewski Josef, Erzbischof.		
Biliński Leo, Ritter.		
Blome Gustav, Graf.		
Böhm von Bawerk Eugen, Ritter.		
Borelli di Vrana Manfredo, Conte.		
Brandis Anton, Graf.		
Braunmüller v. Tannbruck Theodor.		

	Ja	Nein
Buquoy Karl, Graf.		
Bylandt-Rheidt Arthur, Graf.		
Černy Thomas, Dr.		
Ceschi Alois, Graf.		
Chlumecky Johann, Freiherr.		
Chotek Emerich, Graf.		
Clam-Gallas Franz, Graf.		
Clam-Martinic Heinrich, Graf.		
Clary Carlos, Fürst.		
Colloredo Josef, Fürst.		
Czartoryski Georg, Fürst.		
Czedik Alois, Freiherr.		
Czernin Jaromir, Graf.		
Czyhlarz Karl, Ritter.		
Dalberg Friedrich, Freiherr.		
Deym Franz, Graf.		
Di Pauli v. Treuheim Josef, Freiherr.		
Dobrzensky Johann, Freiherr.		
Dreher Anton.		
Dubsky Adolf, Graf.		
Dunajewski Julian, Ritter.		
Dunin-Borkowski Miecislaus, Graf.		
Dvořak Anton, Dr.		
Dvornik Matthäus, Erzbischof.		
Dzieduszycki Thaddäus, Graf.		
Edelmann Johann.		
Enzenberg Arthur, Graf.		
Erwein Josef.		
Fedorowicz Wladislav, v.		
Fin, de, Ferdinand, Freiherr.		
Franz Rudolf.		
Frida Emil, Dr.		
Fürstenberg Eduard, Landgraf.		
Fürstenberg Max, Fürst.		
Fugger Karl, Fürst.		
Gautsch v. Frankenthurn Paul, Freiherr.		
Gintl Friedrich Wilhelm, Dr.		
Ginzkey Wilhelm.		
Gleispach Johann, Graf.		
Gołuchowski Agenor, Graf.		
Gomperz Julius, Ritter.		
Gomperz Theodor, Dr.		
Gorayski August, Ritter.		
Grasböck Theobald, Abt.		
Grünhut Karl Samuel.		
Gudenus Heinrich, Freiherr.		
Habietinek Karl.		
Hackelberg Rudolf Anton, Freiherr.		
Hardegg Dominik, Graf.		
Hardegg Franz, Graf.		
Harrach Johann, Graf.		
Hartel Wilhelm, Ritter.		

	Ja	Nein
Hauffe Leopold, Ritter.		
Haugwitz Heinrich Wilhelm, Graf.		
Helfert Josef, Freiherr.		
Herberstein Johann Sigmund, Graf.		
Hlávka Josef.		
Hoyos Ernst, Graf.		
Inama-Sternegg Karl Theodor, v.		
Jagić Vatroslav.		
Jeglič Anton, Fürstbischof.		
Jeitteles Richard.		
Jordan Andreas, Fürstbischof.		
Kahn Josef, Fürstbischof.		
Karl Alexander, Abt.		
Katschthaler Johannes, Fürsterzbischof.		
Khevenhüller Johann Karl, Fürst.		
Khevenhüller Rudolf, Graf.		
Kinsky Ferdinand, Fürst.		
Kinsky Zdenko, Graf.		
Koerber Ernest, v.		
Kohn Theod., Fürsterzbischof.		
Kolowrat Bohuslav, Graf.		
Korčian Benedict, Abt.		
Kottulinsky Adalbert, Graf.		
Krainski Ladislaus, Ritter v., Dr.		
Krauß Karl, Freiherr.		
Krupp Arthur.		
Kuefstein Franz, Graf.		
Kuefstein Karl, Graf.		
Kuenburg Gandolf, Graf.		
Lammasch Heinrich.		
Lanckoroński Karl, Graf.		
Lanna Adalbert, Ritter.		
Larisch Heinrich, Graf.		
Latour Josef, v.		
Ledebur Johann, Graf.		
Lemayer Karl, Freiherr.		
Liebieg Heinrich, Freiherr.		
Liechtenstein Alfred, Fürst.		
Liechtenstein Johann, Fürst.		
Liechtenstein Rudolf, Fürst.		
Lobkowicz Georg, Fürst.		
Lobkowitz Ferdinand, Prinz.		
Lobkowitz Moriz, Fürst.		
Lobmeyr Ludwig.		
Loebl Hermann, Freiherr.		
London Ernst, Freiherr.		
Loziński Ladislaus, Ritter v.		
Lubomirski Andreas, Fürst.		
Ludwig Ernst.		
Mach Ernst, Dr.		
Madeyski Stanislaus, Ritter.		
Malecki Anton.		
Mannlicher Ferdinand, Ritter.		

	Ja	Nein
Marchwicki Zdislaus.		
Mattuš Karl.		
Mauthner Max, Freiherr.		
Menger Karl, Hofrath.		
Merau Johann, Graf.		
Merveldt Franz, Graf.		
Metternich Paul, Fürst.		
Michałowski Josef, Ritter v.		
Millanich Alois.		
Miller v. Aichholz Vincenz, Ritter.		
Mniszek-Tschorznicki Alex., Ritter v., Dr.		
Montecuccoli Maximilian, Graf.		
Montenuovo Alfred, Fürst.		
Mussafia Adolf, Dr.		
Mylius Franz, Freiherr.		
Napotnik Michael, Fürstbischof.		
Niebauer Anton, Freiherr.		
Nostitz Erwein, Graf.		
Nothnagel Hermann, Dr.		
Oppenheimer Ludwig, Freiherr.		
Orsini-Rosenberg Heinrich, Fürst.		
Ott Emil, Dr.		
Paar Karl, Fürst.		
Pecz Alexander v., Dr.		
Pfaff Leopold.		
Plappart v. Leenheer, August, Freiherr.		
Plener Ernst, Edler v.		
Plener Ignaz, Edler v.		
Potocki Andreas, Graf.		
Potocki Roman, Graf.		
Prandau, Hilleprand v. Alfred, Freiherr.		
Proskowetz Emanuel, Ritter.		
Puthon Viktor, Freiherr.		
Randa Anton, Ritter.		
Repta Wladimir, Erzbischof.		
Revertera Friedrich, Graf.		
Rhomberg Adolf.		
Rieger Franz Ladislaus, Freiherr.		
Riha Martin, Dr.		
Ringhoffer Franz, Freiherr.		
Rohan Alain, Fürst.		
Ruber Ignaz, Edler v., Dr.		
Rumler von Aichenwehr Franz, Freiherr.		
Saar Ferdinand, v.		
Salm Hugo Leopold, Fürst.		
Sanguszko Eustach, Fürst.		
Sapieha Adam, Fürst.		
Scharschmid v. Adlertreu Max, Freiherr.		
Schaumburg-Lippe Wilh. Karl, Prinz.		
Schlik Erwin, Graf.		
Schoeller Paul, Ritter v.		
Schöller Philipp, Ritter.		
Schönborn Friedrich, Graf.		

	Ja	Nein
Schönborn Karl, Graf.		
Schönburg Alois, Fürst.		
Schreiner Moriz, Ritter.		
Schuster Leopold, Fürstbischof.		
Schwarzenberg Adolf Josef, Fürst.		
Schwarzenberg Karl, Fürst.		
Šebor Franz.		
Seilern und Aspang Karl, Graf.		
Sickel Theodor, Ritter.		
Smolka Stanislaus, Ritter, Dr.		
Sochor Eduard, Freiherr.		
Spaun Hermann, Freiherr v.		
Stadnicki Johann, Graf.		
Starhemberg Ernst Rüdiger, Fürst.		
Steinbach Emil.		
Sternberg Leopold, Graf.		
Stremayr Karl, von.		
Sylva-Tarouca Franz Josef, Graf.		
Szeptycki Andreas, Erzbischof.		
Szeptycki Johann, Graf.		
Tarnowski Stanislaus, Graf.		
Teodorowicz Josef, Erzbischof.		
Thun-Hohenstein Franz, Graf.		
Thun-Hohenstein Guido, Fürst-Großprior.		
Thun-Hohenstein-Salm Jos. Osw., Graf.		
Thurn und Taxis Albert, Fürst.		
Thurn und Taxis Alexander, Prinz		
Thurn-Valsassina Vincenz, Graf.		
Tomek Wenzel.		
Trauttmansdorff Karl, Fürst.		
Trauttmansdorff Maximilian, Graf.		
Unger Josef.		
Ungnad v. Weißenwolff Konrad, Graf.		
Valussi Eugen, Fürstbischof.		
Vetter Felix, Graf.		
Vrints Alexander Max, Graf.		
Waldstein Ernst, Graf.		
Waldstein Josef, Graf.		
Walterskirchen Franz, Freiherr.		
Washington Max, Freiherr.		
Welsersheimb Zeno, Graf.		
Wenzel v. Sternbach Leopold, Freiherr.		
Wilczek Johann, Graf.		
Windisch-Graetz Alfred, Fürst.		
Wohanka Josef.		
Wolkenstein-Trostburg Anton, Graf.		
Zaleski Philipp, Ritter.		
Zborowski Ignaz, Ritter.		
Zedtwitz Curt, Graf.		
Zoll Friedrich.		
Zschokke Hermann, Dr.		
Zumbusch Kaspar, Ritter.		

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mitglieder der „Gruppe der Rechten"
des Herrenhauses.

1 **Achleuthner** Leonard, Abt.
2 **Aichelburg** Karl, Graf.
3 **Aichner** Simon, Fürstbischof.
4 **Auersperg** Franz Joseph, Prinz.
5 **Badeni** Stanislaus, Graf.
6 **Baillet de Latour** Vincenz, Graf.
7 **Baworowski** Emil, Graf.
8 **Berger** Wilhelm, Freiherr.
9 **Biliński** Leon, Ritter.
10 **Bilzewski,** Erzbischof.
11 **Blome** Gustav, Graf.
12 **Buquoy** Karl, Graf.
13 **Ceschi** Johann, Fürstgroßmeister.
14 **Chotek** Emerich, Graf.
15 **Clary** Carlos, Fürst.
16 **Czernin** Jaromir, Graf.
17 **Dalberg** Friedrich, Freiherr.
18 **Deym** Franz, Graf.
19 **Dobrzensky** Johann, Freiherr.
20 **Dunajewski** Julian, Ritter.
21 **Dunin-Borkowski** Miecislaus Ignaz, Graf.
22 **Dvořák** Anton, Dr.
23 **Dvornik,** Erzbischof.
24 **Dzieduszycki** Thaddäus, Graf.
25 **Frida** Emil, Dr.
26 **Gorayski** August, Ritter.
27 **Grasböck** Theobald, Abt.
28 **Gruscha** Anton, Cardinal-Fürsterzbischof.
29 **Gudenus** Heinrich, Freiherr.
30 **Habietinek** Karl, Dr.
31 **Hardegg** Franz, Graf.
32 **Harrach** Johann, Graf.
33 **Haugwitz** Heinrich Wilhelm, Graf.
34 **Helfert** Joseph, Freiherr.
35 **Hláva** Joseph.
36 **Jeglič** Anton, Fürstbischof.
37 **Katschthaler** Johannes, Fürsterzbischof.
38 **Khevenhüller** Johann Karl, Fürst.
39 **Kohn** Theodor, Fürsterzbischof.
40 **Kolowrat-Krakowsky** Bohuslav, Graf.
41 **Korčian** Benedikt, Abt.
42 **Kuefstein** Franz, Graf.
43 **Ledebur-Wicheln** Johann, Graf.
44 **Liechtenstein** Alfred, Fürst.
45 **Lobkowicz** Georg, Fürst.
46 **Lobkowitz** Ferdinand, Prinz.
47 **Lobkowitz** Moriz, Fürst.
48 **Loebl** Hermann, Freiherr.
49 **Lubomirski** Andreas, Fürst.
50 **Madeyski** Stanislaus, Ritter.
51 **Malecki** Anton, Dr.
52 **Marchwicki** Zdislaus.
53 **Mattuš** Karl, Dr.
54 **Metternich** Paul, Fürst.
55 **Montecuccoli** Maximilian, Graf.
56 **Napotnik** Michael, Fürstbischof.
57 **Paar** Karl, Fürst.
58 **Potocki** Andreas, Graf.
59 **Potocki** Roman, Graf.
60 **Prandau-Hilleprand** Alfred, Freiherr.
61 **Puzyna** Johann, Ritter, Fürstbischof.
62 **Randa** Anton, Ritter.
63 **Revertera** Friedrich, Graf.
64 **Rhomberg** Adolf.
65 **Rieger** Franz Ladislaus, Freiherr.
66 **Ruber** Ignaz, Edler v.
67 **Rumler v. Aichenwehr** Franz, Freiherr.
68 **Sanguszko** Eustach, Fürst.
69 **Sapieha** Adam, Fürst.
70 **Schönborn** Friedrich, Graf.
71 **Schönborn** Karl, Graf.
72 **Schwarzenberg** Adolph Joseph, Fürst.
73 **Schwarzenberg** Karl, Fürst.
74 **Šebor** Franz.
75 **Seilern** und **Aspang** Karl, Graf.
76 **Skrbensky** Leo, Freiherr, Fürsterzbischof.
77 **Smolka** Stanislaus, Ritter.
78 **Stadnicki** Johann, Graf.
79 **Starhemberg** Ernst, Fürst.
80 **Sternberg** Leopold, Graf.
81 **Sylva-Tarouca** Franz Josef, Graf.
82 **Szeptycki** Andreas, Graf, Erzbischof.
83 **Szeptycki** Johann, Graf.
84 **Tarnowski** Stanislaus, Graf.
85 **Teodorowicz** Josef, Erzbischof.
86 **Thun-Hohenstein** Franz, Graf.
87 **Tomek** Wenzel, Ritter.
88 **Trauttmansdorff** Maximilian, Graf.
89 **Walterskirchen** Franz, Freiherr.
90 **Windisch-Graetz** Alfred, Fürst.
91 **Wohanka** Josef.
92 **Zaleski** Philipp, Ritter.
93 **Zborowski** Ignaz, Ritter.
94 **Zedtwitz** Curt, Graf.
95 **Zoll** Friedrich, Dr.
96 **Zschokke** Hermann, Dr.

Comité:

Thun-Hohenstein Franz, Graf, Obmann.
Schönborn Friedrich, Graf, 1. Obmann-Stellvertreter.
Harrach Johann, Graf, 2. Obmann-Stellvertreter.
Badeni Stanislaus, Graf.
Buquoy Karl, Graf.
Habietinek Karl.
Helfert Joseph, Freiherr.
Liechtenstein Alfred, Fürst.
Lubomirski Andreas, Fürst.
Potocki Andreas, Graf.
Prandau-Hilleprand Alfred, Freiherr.
Walterskirchen Franz, Freiherr.

5. November 1902.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei

Mittel-Partei

des Herrenhauses.

1 **Abensperg-Traun** Hugo, Graf.
2 **Althann** Robert, Graf.
3 **Bacquehem** Olivier, Marquis.
4 **Beck** Friedrich, Freiherr.
5 **Bellegarde** Franz, Graf.
6 **Braumüller v. Tannbruck** Theodor.
7 **Bylandt-Rheidt** Arthur, Graf.
8 **Ceschi a Santa Croce** Alois, Graf.
9 **Clam-Gallas** Franz, Graf.
10 **Colloredo-Mannsfeld** Josef, Fürst.
11 **Czedik v. Bründlsberg und Eysenberg** Alois, Freiherr.
12 de **Fin** Ferdinand, Freiherr.
13 **Enzenberg** Arthur, Graf.
14 **Franz** Rudolf, Dr.
15 **Fugger-Babenhausen** Karl, Fürst.
16 **Gautsch v. Frankenthurn** Paul, Freiherr.
17 **Gołuchowski** Agenor, Graf.
18 **Hardegg** Dominik, Graf.
19 **Hoyos-Sprinzenstein** Ernst, Graf.
20 **Jagić** Vatroslav, Dr.
21 **Krauß** Karl, Freiherr.
22 **Krupp** Arthur.
23 **Kuefstein** Karl, Graf.
24 **Lammasch** Heinrich, Dr.
25 **Lanckoroński** Karl, Graf.
26 **Larisch-Moennich** Heinrich, Graf.
27 **Latour v. Thurnburg** Josef.
28 **Loudon** Ernst, Freiherr.
29 **Mannlicher** Ferdinand, Ritter.
30 **Meran** Johann, Graf.
31 **Merveldt**, Graf.
32 **Montenuovo** Alfred, Fürst.
33 **Mylius** Franz, Freiherr.
34 **Mussafia** Adolf, Dr.
35 **Niebauer** Anton, Freiherr.
36 **Nostitz-Rieneck** Erwein, Graf.
37 **Plappart v. Leenheer** August, Freiherr.
38 **Puthon** Victor, Freiherr.
39 **Salm** Hugo, Fürst.
40 **Schaumburg-Lippe** Wilhelm Karl August, Prinz.
41 **Schlik** Erwein, Graf.
42 **Schönburg** Alois, Fürst.
43 **Sochor von Friedrichsthal** Eduard, Freiherr.
44 **Thun-Hohenstein** Guido, Fürst-Großprior.
45 **Trauttmansdorff-Weinsberg** Karl, Fürst.
46 **Ungnad v. Weißenwolff** Konrad, Graf.
47 **Vetter von der Lilie** Felix, Graf.

Comité:

Schönburg Alois, Fürst, Obmann.
Meran Johann, Graf, Obmann-Stellvertreter.
Czedik Alois, Freiherr, Obmann-Stellvertreter.
Bacquehem Olivier, Marquis.
Franz Rudolf.
Larisch, Graf.
Niebauer Anton, Freiherr.

5. November 1902.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mitglieder außer Parteiverband.

1 **Abensperg-Traun** Karl, Graf.
2 **Beaufort-Spontin** Friedrich, Herzog.
3 **Böhm** v. **Bawerk** Eugen, Ritter.
4 **Brandis** Anton, Graf.
5 **Czartoryski** Georg, Fürst.
6 **Kahn** Josef, Fürstbischof.
7 **Khevenhüller** Rudolf, Graf.
8 **Kinsky** Zdenko, Graf.
9 **Koerber** Ernest, von.
10 **Kopp** Georg, Cardinal-Fürstbischof.
11 **Liechtenstein** Rudolf, Fürst.
12 **Schuster** Leopold, Fürstbischof.
13 **Steinbach** Emil.
14 **Valussi** Eugen, Fürstbischof.
15 **Welsersheimb** Zeno, Graf.

Nichterscheinende Mitglieder.

1 **Liechtenstein** Johann, Fürst.

Mitglieder ohne Angelobung.

1 **Thurn und Taxis** Albert, Fürst.
2 **Wolkenstein-Trostburg** Anton, Graf.
3 **Jordan** Josef, Fürsterzbischof.

5. November 1902.

Baumgartner Andreas, Freiherr v.
Borelli di Vrana Manfredo, Conte.
Černý Thomas, Dr.
Clam-Martinic Heinrich, Graf.
Di Pauli v. **Treuheim** Josef, Freiherr.
Dreher Anton.
Dubsky Adolf, Graf.
Fedorowicz Wladislav, v.
Gintl Friedrich Wilhelm, Dr.
Ginzkey Wilhelm.
Hardegg Dominik, Graf.
Jeitteles Richard.
Kraiński Ladislaus, Ritter v.
Loziński Ladislaus, Ritter v.
Michałowski Josef, Ritter v.
Nothnagel Hermann, Dr.
Ott Emil, Dr.
Peez Alexander, v.
Plappart August, Freiherr.
Repta Wladimir, Erzbischof.
Riha Martin, Bischof.
Ruber Ignaz, Edler v.
Saar Ferdinand, v.
Schoeller Paul, Ritter v.
Spaun Hermann, Freiherr v.
Wenzel v. **Sternbach** Leopold, Freiherr.
Mniszek-Tchorznicki Alexander, Ritter v.
Thurn und **Taxis** Alexander, Prinz.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mitglieder der Verfassungspartei des Herrenhauses.

1 **Apfaltrern** Otto, Freiherr.
2 **Attems** Ignaz, Graf.
3 **Auersperg** Karl, Fürst.
4 **Belrupt** Karl, Graf.
5 **Bezecny** Josef, Freiherr.
6 **Chlumecký** Johann, Freiherr.
7 **Czyhlarz** Karl, Ritter.
8 **Edelmann** Johann.
9 **Erwein** Josef.
10 **Fürstenberg** Eduard, Landgraf.
11 **Fürstenberg** Max Egon, Fürst zu.
12 **Ginskey** Wilhelm.
13 **Gleispach** Johann, Graf.
14 **Gomperz** Julius, Ritter.
15 **Gomperz** Theodor, Dr.
16 **Grünhut** Karl Samuel.
17 **Hackelberg** Rudolf Anton, Freiherr.
18 **Hartel** Wilhelm, Ritter.
19 **Hauffe** Leopold, Ritter.
20 **Herberstein** Johann Sigmund, Graf.
21 **Inama-Sternegg** Karl Theodor, von.
22 **Karl** Alexander, Abt.
23 **Kinsky** Ferdinand, Fürst.
24 **Kottulinsky** Adalbert, Graf.
25 **Kuenburg** Gandolf, Graf.
26 **Lanna** Adalbert, Ritter.
27 **Lemayer** Karl, Freiherr.
28 **Liebieg** Heinrich, Freiherr.
29 **Lobmeyr** Ludwig.
30 **Ludwig** Ernst.
31 **Mach** Ernst, Dr.
32 **Mauthner** Max, Freiherr.
33 **Menger** Karl.
34 **Millanich** Alois.
35 **Miller zu Aichholz** Vincenz, Ritter.
36 **Oppenheimer** Ludwig, Freiherr.
37 **Orsini-Rosenberg** Heinrich, Fürst.
38 **Pfaff** Leopold.
39 **Plener** Ernst, Edler von.
40 **Plener** Ignaz, Edler von.
41 **Proskowetz** Emanuel, Ritter.
42 **Ringhoffer** Franz, Freiherr.
43 **Rohan** Alain, Fürst.
44 **Scharschmid** von **Adlertreu** Max, Freiherr.
45 **Schoeller** Paul, Ritter v.
46 **Schoeller** Philipp, Ritter.
47 **Schreiner** Moriz, Ritter.
48 **Sickel** Theodor, Ritter.
49 **Stremayr** Karl, von.
50 **Thun-Salm** Josef Oswald, Graf.
51 **Thurn-Valsassina** Vincenz, Graf.
52 **Unger** Josef.
53 **Vrints** Alexander, Graf.
54 **Waldstein** Ernst, Graf.
55 **Waldstein** Josef, Graf.
56 **Washington** Max, Freiherr.
57 **Wilczek** Johann, Graf.
58 **Zumbusch** Kaspar, Ritter.

Comité:

Auersperg Karl, Fürst, Obmann.
Plener Ignaz, Edler von, Obmann-Stellvertreter.
Chlumecký Johann, Freiherr, " "
Fürstenberg Max Egon, Fürst.
Lemayer Karl, Freiherr.
Plener Ernst, Edler von.
Rohan Alain, Fürst.
Stremayr Karl, von.
Thun-Salm Josef Oswald, Graf.
Unger Josef.

5. November 1902.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mitglieder der Verfassungspartei des Herrenhauses.

1 **Apfaltrern** Otto, Freiherr.
2 **Attems** Ignaz, Graf.
3 **Auersperg** Karl, Fürst.
4 **Baumgartner** Andreas, Freiherr.
5 **Belrupt** Karl, Graf.
6 **Bezecny** Josef, Freiherr.
7 **Chlumecký** Johann, Freiherr.
8 **Czyhlarz** Karl, Ritter.
9 **Dreher** Anton.
10 **Edelmann** Johann.
11 **Erwein** Josef.
12 **Fürstenberg** Eduard, Landgraf.
13 **Fürstenberg** Max Egon, Fürst zu.
14 **Gintl** Friedrich Wilhelm.
15 **Ginzkey** Wilhelm.
16 **Gleispach** Johann, Graf.
17 **Gomperz** Julius, Ritter.
18 **Gomperz** Theodor.
19 **Grünhut** Karl Samuel.
20 **Hackelberg** Rudolf Anton, Freiherr.
21 **Hartel** Wilhelm, Ritter.
22 **Hauffe** Leopold, Ritter.
23 **Herberstein** Johann Sigmund, Graf.
24 **Inama-Sternegg** Karl Theodor, von.
25 **Jeitteles** Richard.
26 **Karl** Alexander, Abt.
27 **Kinsky** Ferdinand, Fürst.
28 **Kottulinsky** Adalbert, Graf.
29 **Kuenburg** Gandolf, Graf.
30 **Launa** Adalbert, Ritter.
31 **Lemayer** Karl, Freiherr.
32 **Liebieg** Heinrich, Freiherr.
33 **Lobmeyr** Ludwig.
34 **Ludwig** Ernst.
35 **Mach** Ernst.
36 **Mauthner** Max, Freiherr.
37 **Menger** Karl.
38 **Millanich** Alois.
39 **Miller zu Aichholz** Vincenz, Ritter.
40 **Nothnagel** Hermann.
41 **Oppenheimer** Ludwig, Freiherr.
42 **Orsini-Rosenberg** Heinrich, Fürst.
43 **Peez** Alexander, von.
44 **Pfaff** Leopold.
45 **Plener** Ernst, Edler von.
46 **Plener** Ignaz, Edler von.
47 **Proskowetz** Emanuel, Ritter.
48 **Ringhoffer** Franz, Freiherr.
49 **Rohan** Alain, Fürst.
50 **Saar** Ferdinand, von.
51 **Scharschmid von Adlertreu** Max, Freiherr.
52 **Schoeller** Paul, Ritter.
53 **Schoeller** Philipp, Ritter.
54 **Schreiner** Moriz, Ritter.
55 **Sickel** Theodor, Ritter.
56 **Stremayr** Karl, von.
57 **Thun-Salm** Josef Oswald, Graf.
58 **Thurn-Valsassina** Vincenz, Graf.
59 **Unger** Josef.
60 **Vrints** Alexander, Graf.
61 **Waldstein** Ernst, Graf.
62 **Waldstein** Josef, Graf.
63 **Washington** Max, Freiherr.
64 **Wilczek** Johann, Graf.
65 **Zumbusch** Kaspar, Ritter.

Comité:

Auersperg Karl, Fürst, Obmann.
Plener Ignaz, Edler von, Obmann-Stellvertreter.
Chlumecký Johann, Freiherr, Obmann-Stellvertreter.
Fürstenberg Max Egon, Fürst.
Kottulinsky Adalbert, Graf.
Lemayer Karl, Freiherr.
Plener Ernst, Edler von.
Rohan Alain, Fürst.
Stremayr Karl, von.
Thun-Salm Josef Oswald, Graf.
Unger Josef.

10. Februar 1903.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mitglieder der „Gruppe der Rechten"
des Herrenhauses.

1 **Achleuthner** Leonard, Abt.
2 **Aichelburg** Karl, Graf.
3 **Aichner** Simon, Fürstbischof.
4 **Auersperg** Franz Joseph, Prinz.
5 **Badeni** Stanislaus, Graf.
6 **Baillet de Latour** Vincenz, Graf.
7 **Baworowski** Emil, Graf.
8 **Berger** Wilhelm, Freiherr.
9 **Bilczewski**, Josef, Erzbischof.
10 **Biliński** Leon, Ritter.
11 **Blome** Gustav, Graf.
12 **Borelli di Vrana** Manfredo, Conte.
13 **Buquoy** Karl, Graf.
14 **Černý** Thomas.
15 **Ceschi** Johann, Fürstgroßmeister.
16 **Chotek** Emerich, Graf.
17 **Clam-Martinic** Heinrich, Graf.
18 **Clary** Carlos, Fürst.
19 **Czernin** Jaromir, Graf.
20 **Dalberg** Friedrich, Freiherr.
21 **Deym** Franz, Graf.
22 **Di Pauli v. Treuheim** Josef, Freiherr.
23 **Dobrzensky** Johann, Freiherr.
24 **Dunajewski** Julian, Ritter.
25 **Dunin-Borkowski** Miecislaus Ignaz, Graf.
26 **Dvořák** Anton.
27 **Dvornik** Matthäus, Erzbischof.
28 **Dzieduszycki** Thaddäus, Graf.
29 **Fedorowicz** Wladislav, Ritter.
30 **Frida** Emil.
31 **Gorayski** August, Ritter.
32 **Grasböck** Theobald, Abt.
33 **Gruscha** Anton, Cardinal-Fürsterzbischof.
34 **Gudenus** Heinrich, Freiherr.
35 **Habietinek** Karl.
36 **Hardegg** Franz, Graf.
37 **Harrach** Johann, Graf.
38 **Haugwitz** Heinrich Wilhelm, Graf.
39 **Helfert** Joseph, Freiherr.
40 **Hlávka** Joseph.
41 **Jeglič** Anton, Fürstbischof.
42 **Katschthaler** Johannes, Fürsterzbischof.
43 **Khevenhüller** Johann Karl, Fürst.
44 **Kohn** Theodor, Fürsterzbischof.
45 **Kolowrat-Krakowsky** Bohuslav, Graf.
46 **Korčian** Benedikt, Abt.
47 **Kraiński** Ladislaus, Ritter.
48 **Kuefstein** Franz, Graf.
49 **Ledebur-Wicheln** Johann, Graf.
50 **Liechtenstein** Alfred, Fürst.
51 **Lobkowitz** Ferdinand, Prinz.
52 **Lobkowicz** Georg, Fürst.
53 **Loebl** Hermann, Freiherr.
54 **Loziński** Ladislaus, Ritter.
55 **Lubomirski** Andreas, Fürst.
56 **Madeyski** Stanislaus, Ritter.
57 **Malecki** Anton.
58 **Marchwicki** Zdislaus.
59 **Mattuš** Karl.
60 **Metternich** Paul, Fürst.
61 **Michałowski** Josef, Ritter.
62 **Mniszek-Tchorznicki** Alexander, Ritter.
63 **Montecuccoli** Maximilian, Graf.
64 **Napotnik** Michael, Fürstbischof.
65 **Ott** Emil.
66 **Paar** Karl, Fürst.
67 **Potocki** Andreas, Graf.
68 **Potocki** Roman, Graf.
69 **Prandau-Hilleprand** Alfred, Freiherr.
70 **Puzyna** Johann, Ritter, Cardinal-Fürstbischof.
71 **Randa** Anton, Ritter.
72 **Repta** Wladimir, Erzbischof.
73 **Revertera** Friedrich, Graf.
74 **Rhomberg** Adolf.
75 **Rieger** Franz Ladislaus, Freiherr.
76 **Ruber** Ignaz, Edler v.
77 **Rumler v. Aichenwehr** Franz, Freiherr.
78 **Sanguszko** Eustach, Fürst.
79 **Sapieha** Adam, Fürst.
80 **Schönborn** Friedrich, Graf.
81 **Schönborn** Karl, Graf.
82 **Schwarzenberg** Adolph Joseph, Fürst.
83 **Schwarzenberg** Karl, Fürst.
84 **Šebor** Franz.
85 **Seilern** und **Aspang** Karl, Graf.
86 **Skrbensky** Leo, Freiherr, Cardinal-Fürsterzbischof.
87 **Smolka** Stanislaus, Ritter.
88 **Stadnicki** Johann, Graf.
89 **Starhemberg** Ernst, Fürst.
90 **Sternbach** Leopold, Freiherr.
91 **Sternberg** Leopold, Graf.
92 **Sylva-Tarouca** Franz Josef, Graf.
93 **Szeptycki** Andreas, Graf, Erzbischof.
94 **Szeptycki** Johann, Graf.
95 **Tarnowski** Stanislaus, Graf.
96 **Teodorowicz** Josef, Erzbischof.
97 **Thun-Hohenstein** Franz, Graf.
98 **Tomek** Wenzel, Ritter.
99 **Trauttmansdorff** Maximilian, Graf.
100 **Walterskirchen** Franz, Freiherr.
101 **Windisch-Graetz** Alfred, Fürst.
102 **Wohanka** Josef.
103 **Zaleski** Philipp, Ritter.
104 **Zborowski** Ignaz, Ritter.
105 **Zedtwitz** Curt, Graf.
106 **Zoll** Friedrich.
107 **Zschokke** Hermann.

Comité:

Thun-Hohenstein Franz, Graf, Obmann.
Schönborn Friedrich, Graf, 1. Obmann-Stellvertreter.
Harrach Johann, Graf, 2. Obmann-Stellvertreter.
Badeni Stanislaus, Graf.
Buquoy Karl, Graf.
Habietinek Karl.
Helfert Joseph, Freiherr.
Liechtenstein Alfred, Fürst.
Lubomirski Andreas, Fürst.
Potocki Andreas, Graf.
Prandau-Hilleprand Alfred, Freiherr.
Walterskirchen Franz, Freiherr.

10. Februar 1903.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mittel-Partei
des Herrenhauses.

1 **Abensperg-Traun** Hugo, Graf.
2 **Althann** Robert, Graf.
3 **Bacquehem** Olivier, Marquis.
4 **Beck** Friedrich, Freiherr.
5 **Bellegarde** Franz, Graf.
6 **Braumüller** v. **Tannbruck** Theodor.
7 **Bylandt-Rheidt** Arthur, Graf.
8 **Ceschi a Santa Croce** Alois, Graf.
9 **Clam-Gallas** Franz, Graf.
10 **Colloredo-Mannsfeld** Josef, Fürst.
11 **Czedik** v. **Bründlsberg** und **Eysenberg** Alois, Freiherr.
12 de **Fin** Ferdinand, Freiherr.
13 **Dubsky** Adolf, Graf.
14 **Enzenberg** Arthur, Graf.
15 **Franz** Rudolf.
16 **Fugger-Babenhausen** Karl, Fürst.
17 **Gautsch** v. **Frankenthurn** Paul, Freiherr.
18 **Gołuchowski** Agenor, Graf.
19 **Hardegg** Dominik, Graf.
20 **Hoyos-Sprinzenstein** Ernst, Graf.
21 **Jagić** Vatroslav.
22 **Krauß** Karl, Freiherr.
23 **Krupp** Arthur.
24 **Kuefstein** Karl, Graf.
25 **Lammasch** Heinrich.
26 **Lanckoroński** Karl, Graf.
27 **Larisch-Moennich** Heinrich, Graf.
28 **Latour** v. **Thurnburg** Josef.
29 **Loudon** Ernst, Freiherr.
30 **Mannlicher** Ferdinand, Ritter.
31 **Meran** Johann, Graf.
32 **Merveldt**, Graf.
33 **Montenuovo** Alfred, Fürst.
34 **Mussafia** Adolf.
35 **Mylius** Franz, Freiherr.
36 **Niebauer** Anton, Freiherr.
37 **Nostitz-Rieneck** Erwein, Graf.
38 **Plappart** v. **Leenheer** August, Freiherr.
39 **Puthon** Victor, Freiherr.
40 **Salm-Reifferscheidt** Hugo, Fürst.
41 **Schaumburg-Lippe** Wilhelm Karl August, **Prinz.**
42 **Schlik** Erwein, Graf.
43 **Schönburg** Alois, Fürst.
44 **Sochor von Friedrichsthal** Eduard, **Freiherr.**
45 **Spaun** Hermann, Freiherr.
46 **Thun-Hohenstein** Guido, **Fürst-Großprior.**
47 **Trauttmansdorff-Weinsberg** Karl, **Fürst.**
48 **Ungnad** v. **Weißenwolff** Konrad, Graf.
49 **Vetter von der Lilie** Felix, Graf.

Comité:

Schönburg Alois, Fürst, Obmann.
Meran Johann, Graf, Obmann-Stellvertreter.
Czedik Alois, Freiherr, Obmann-Stellvertreter.
Bacquehem Olivier, Marquis.
Franz Rudolf.
Larisch, Graf.
Niebauer Anton, Freiherr.

10. Februar 1903.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Mitglieder außer Parteiverband.

1 **Abensperg-Traun** Karl, Graf.
2 **Beaufort-Spontin** Friedrich, Herzog.
3 **Böhm** v. **Bawerk** Eugen, Ritter.
4 **Brandis** Anton, Graf.
5 **Czartoryski** Georg, Fürst.
6 **Kahn** Josef, Fürstbischof.
7 **Khevenhüller** Rudolf, Graf.
8 **Kinsky** Zdenko, Graf.
9 **Koerber** Ernest, v.
10 **Kopp** Georg, Cardinal-Fürstbischof.
11 **Liechtenstein** Johann, Fürst.
12 **Liechtenstein** Rudolf, Fürst.
13 **Schuster** Leopold, Fürstbischof.
14 **Steinbach** Emil.
15 **Thurn** und **Taxis** Alexander, Prinz.
16 **Valussi** Eugen, Fürstbischof.
17 **Welsersheimb** Zeno, Graf.

Mitglieder ohne Angelobung.

1 Borelli di Vrana Manfredo, Conte. (Gruppe der Rechten.)
2 Clam-Martinic Heinrich, Graf. (Gruppe der Rechten.)
3 **Jordan** Andreas, Fürsterzbischof.
4 **Riha** Martin, Bischof.
5 **Thurn und Taxis** Albert, Fürst.
6 **Wolkenstein-Trostburg** Anton, Graf.

10. Februar 1903.

Aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei.

Portret Władysława [illegible] [?]
Rysunek [illegible] na marginesie „[illegible]
[illegible] pod „[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] papier, [illegible]
[illegible]
Autor nieznany.

Smażona kiełbasa z musztardą 24
Kiszka kaszana z kapustą 24
Kiszka krwawa z chrzanem 20
Kaszana — 20

DÓM GOŚCINNY

pod „trzema koronami“ we Lwowie, przy ulicy Dykasteryalnej pod l. 61 m.

Rosół.	cała porcja ct.	mała porcja ct.
Rosół z ryżem	6	
Zupa chlebowa z jajem	10	
Zupa rumiana		
Barszcz czerwony	7	
Bulion	12	
Grzybowa zupa	8	

Zimne potrawy.	cała	mała
Szynka	40	28
Ozór wędzony		
Cielęcina na zimno	26	24
Sardele z octem i z oliwą	12	
Masło sardelowe	10	
Kawiar z cytryną	40	
Para kiełbasek z chrzanem	12	
„ „ smażon. z muszt.		
Sardynki de Nantes		
dtto rosyjskie		
Śledź		
dtto ~~marynowany~~ garnirowany	28	
Rzodkiewka z masłem		
Paszteciki		
Kapłon [illegible]	55	

Sztuka mięsa.	cała	mała
Zwykła wołowa z cebulowym sosem	28	
„ „ z ćwikłą	28	
„ „ z chrzanem na occie	28	
lub rosole	28	
„ „ z musztardą	32	
„ „ z „ francuz.	38	
„ „ z ogórkami	34	
„ „ z korniszonami	36	
Sztuka mięsa garnirowana	38	

Jarzyny.	cała	mała
Karafioły z masłem	60	
Szparagi		
Kartofle		
Groch zielony	15	
Kapusta kwaśna z kiełbaskami	20	
Duszona kapusta	12	
[illegible] z kotletem	20	

Ryby.	cała	mała
Szczupak pieczony	45	
Sandacz z jajami	45	
Karp smażony		
Węgorz smażony		
Lin smażony		
~~Szczupak marynowany~~ Lin	40	
Żabki smażone	22	

Potrawki.	cała	mała
Cielęca z [illegible] sosem	15	
Płucka na kwaśno		
Wątróbka smażona	18	
Mózg smażony	18	
Kotlety z sosem	24	
~~Gulasz~~	24	16
1/4 Poularda z ryżem	30	
~~Potrawka z [illegible] z kartoflem~~	24	
~~[illegible]~~	26	
~~Ozór z kaparowym sosem~~	22	
Kiełbasa [illegible] z sosem	20	
Kiełbaski smażone z musztardą	20	

Leguminy.	cała	mała
Biszkokt z szodem winnym	25	
Tort hiszpański z kremem śmiet.		
Sucharek preszburgski	12	
~~Budyń z szodem~~	27	18
~~Kasza [illegible]~~	27	18

Pieczyste.	cała	mała
Pieczeń cielęca z rożna	36	24
Polędwica z rożna	40	28
Sznycel wiedeński	36	
„ siekany	30	
1/4 Kapłona [illegible] 55 x [illegible]	50	
1/4 Kaczki		
1/4 Gęsi		
Kurcze pieczone		
„ smażone		
Beefsteak z bulionem	40	
Rozbratel z cebulą	32	
„ z kartoflami	38	
„ smażony	34	
Kotlety naturalny	36	24
Wieprzowa pieczeń	36	24
Wołowa pieczeń	34	24
Smażona cielęcina	26	
~~Ozór pieczony~~	24	

Dziczyzna.	cała	mała
Czomber sarni		
Łopatka sarnia		
Czomber zajęczy	[illegible]	
~~Udo zajęcze~~	35	

Sałaty.	cała	mała
Głowiasta z jajami		
Ogórkowa		
Selerowa z endiwią	18	12
Kartoflana	15	10
Czerwona kapusta	18	12
Mieszana	18	12
Fasolkowa i soczewica	15	10
Kwaśne ogórki	6	
Korniszone	10	
Rydze	15	

Potrawy z jaj.	cała	mała
Omelette		
Jajecznica	24	
Jaja sadzone	24	
4 jaja na miękko lub twardo	20	

Kompoty.	cała	mała
Jabłczany	25	
Z śliwek świeżych	35	
Wiszniowy	30	
Z śliwek suszonych	26	
Ryngloty	30	
Mieszany	30	
Orzechowe	35	

Séry.	cała	mała
Ementalski	60	
Strachino	20	
Limburgski		
Neufchateler		
Romadour	15	
Fromage de Brie		

CENA WIN

Wina austrjackie.	zł.	ct.
Miara stołowego	—	80
„ Meilbergera	1	—
Butelka „	—	60
Miara Klosterneuburg	1	60
Butelka Klosterneuburg	1	—
Butelka „ Rieslinger z r. 1862	2	—
Miara Nussbergera	1	20
Butelka „	—	80
Miara Weidlingera z r. 1852	2	—
Butelka Vöslauera z r. 1862	1	—
Butelka Prałatskiego	1	30
„ Traminera	1	60

Wina węgierskie białe.	zł.	ct.
Miara Darozera	—	80
Biały Erlauerski	—	60
Butelka Nessmüllera	—	70
„ Schumlauera	—	80
Węgierskiego wina jak rheńskie	1	—
Villanyerski muszkatołowy	1	—
„ Wisondaér 1859	—	80
„ z nadjeziora Platten	1	—

Czerwone wina.	zł.	ct.
Miara Villanera	—	80
Butelka Offnera jak Bordeaux	—	68
„ Erlauera z r. 1862	—	80
„ Vöslauera z Burgund. winog.	1	—
„ Adelsberger Offnera 1862	1	—
„ Wisondaér 1859	1	—
„ Erlauera Schillera 1862	—	70
„ Klosterneuburg Burgundz	1	10

Wina suchorożynowe.	zł.	ct.
Butelka Rustera pół wytrawnego	—	80
„ prawdziw. esenc.	1	20
„ Meniszera	1	20
„ Tokajski z r. 1862	2	—
„ „ z r. 1852	3	—
„ Karlowickiego	1	20

Wina Hegelauskie.	zł.	ct.
Butelka Szamorodner	—	70
„ „	—	80
„ Maszlacz	1	—
„ „	1	20
„ „	1	30
„ Tokajski z r. 1862	1	50
„ „ z r. 1862	1	60
„ „ z r. 1865	3	—
„ „ z r. 1852	4	—

Wina styryjskie.	zł.	ct.
Butelka Luttenberski	1	30
„ Schmitzberski	1	20
„ Pickererski	1	50

Zagraniczne wina.	zł.	ct.
Butelka Braunbergera Mozelskie muszkatołowe z r. 1862	1	60
„ Moselskiego Schatzbergera wybierane	2	—
„ Nirsteinerskie 1865	3	—
„ Hocheimerskie Domdechant	3	—
„ Rüdersheimer 1865	3	—
„ Johannisbergskie ks. Metternich oryg.	3	50
„ Bordeanx Chateau Lafitte	4	—
„ „ „ La Rose	3	—
„ „ „ St. Julien	3	—
„ „ „ Margot	2	60
„ „ „ biały haute saut.	3	—
„ Burgundzkie Faidon	3	—
„ Dry Madejra	3	—
„ białe Port wino	3	—
„ czerwone dtto	3	—
„ Malaga	3	—
„ Muscat Lunel	3	—
„ Bocksbeutel Steinwein	3	50

Wina szampańskie.	zł.	ct.
Butelka Mum Cabinet exquis	5	—
„ Moet imperial	5	—
Pół butelki Szampańskiego	2	30
Butelka Mum Carte blanche	4	50

Piwa.	zł.	ct.
Miara Bock	—	
„ Lager	—	
„ Okocimskiego	—	36
„ Schwechatskiego Marcowe	—	
„ Leitomirskiego	—	

Likwory.	zł.	ct.
Kieliszek Anisete de Bordeaux	—	16
„ Cogniaku	—	18
„ Sliwowicy	—	7
„ Kontuszówki	—	5
Flaszka starego Cogniaku	3	—
„ Sliwowicy	1	20
„ Rumu	1	50
„ Anisette de Bordeaux	3	—

Jan Bauer,
traktyernik.

Z drukarni krajowej M. F. Poremby we Lwowie.

